

Este viața ta vrednică de evanghelie?

Jeffersonville, Indiana, SUA

30 iunie 1963

Să rămânem în picioare pentru rugăciune. Să plecăm capetele și să privim la Domnul. Dacă aveți cauze care trebuie aduse înaintea Domnului, atunci anunțați aceasta prin ridicarea mâinii și păstrați în inimă dorința pe care o aveți.

Tatăl nostru care ești în ceruri, noi suntem mulțumitori pentru ziua aceasta care se sfârșește și devine o parte a trecutului. Serviciul de dimineață este în urma noastră. Cuvintele care au fost spuse au fost prinse pe bandă, și odată vom sta față-n față cu ele, fie că ele au fost adevărate sau greșite. Noi credem că ele sunt corecte fiindcă este Cuvântul Tău.

Noi Te rugăm ca Tu să ne rezolvi cauzele noastre. Noi am ridicat mâinile noastre și Ți aducem cauzele noastre și știm că Ție Ți este cunoscut ce avem noi nevoie și pentru ce ne rugăm. Te rugăm ca Tu să ne răspunzi, Doamne, dorințelor inimii noastre, ca Tu să fii onorat prin aceasta. Dă-ne Tu aceasta, Doamne!

Vindecă bolnavii din mijlocul nostru, iartă toate păcatele și ia toată necredința de la noi. Dă-ne iarăși în seara aceasta din binecuvântările Tale, Doamne, pe când ne vom adânci în Cuvântul Tău, pentru a recunoaște timpul în care trăim. Noi nu ne-am adunat pentru un alt scop, decât să recunoaștem cum vom putea să trăim mai bine pentru Tine și să ne apropiem mai mult de Tine. Noi vedem că ziua aceea se apropie, și noi am vrea ca mereu să ne adunăm și să fim învățați de Tine. Îngăduie aceasta Tată, în Numele lui Isus. Amin.

De 35 de ani sunt ocupat cu aceasta: de a fi pescar de oameni. Domnul să ne ajute să câștigăm fiecare suflet pe care-l întâlnim.

Am văzut dimineață că primul exod a avut loc pe timpul lui Moise, când Dumnezeu a venit jos și s-a descoperit - Duhul Sfânt în forma unui stâlp de foc - și a scos poporul Israel din Egipt. Al doilea exod a avut loc atunci când Hristos a scos Biserica din iudaism. Al treilea exod este scoaterea Miresei din biserică prin același stâlp de foc. Biserica duhovnicească vine afară din biserica firească.

Aș vrea ca predica din seara aceasta să fie înregistrată pe bandă. Titlul sună astfel : *»Este viața ta vrednică de Evanghelie?«* Eu doresc să mă refer aici la câteva versete și notițe. Mai întâi citim Cuvântul lui Dumnezeu. Înainte să facem aceasta noi dorim să ne aplecăm încă odată inimile înaintea Lui.

Doamne Isuse, fiecare om prin puterea sa fizică poate să deschidă Biblia, dar nimeni altul în afară de Tine nu poate să ne descopere adevărul conținut în ea. Eu mă rog, Doamne, ajută-mă ca această temă pe care Tu ai pus-o pe inima mea, să pot să o prezint într-un mod corect, ca toți oamenii din diferite națiuni să afle ce fel de viață să ducă. Mulți m-au întrebat: „Constă o viață creștină din a fi credincios unei biserici, de a merge la serviciile divine și de a ajuta săracii din biserică?” Tată, noi Te rugăm în seara aceasta să primim răspunsul corect prin Cuvântul Tău, pe care îl vom citi acum. Eu Te rog aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

Să citim acum din Luca, cap. 14 de la versetul 16: *„Și Isus i-a răspuns: ,Un om a dat o cină mare, și a poftit pe mulți. La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiți: ,Veniți, căci iată că toate sunt gata.’ Dar toți, parcă fuseseră vorbiți, au început să se desvinovățească. Cel dintâi i-a zis: ,Am cumpărat un ogor, și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți.’ Un altul a zis: ,Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog.’ Un altul a zis: ,Tocmai acum m-am însurat, și de aceea nu pot veni.’ Când s-a întors robul, a spus stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a mâniat, și a zis robului său: ,Du-te de grabă în piețele și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi.’ La urmă, robul a zis: ,Stăpâne, s-a făcut cum ai poruncit, și tot mai este loc.’ Și stăpânul a zis robului: ,Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa. Căci vă spun că nici unul din cei poftiți, nu va gusta din cina mea.”*

Ați observat, au fost trei invitații. Primii au fost rugați și nu au venit. Apoi chemarea a fost pentru o vindecare, pentru a aduce pe orbi și șchiopi. Dar mai era loc, și așa s-a mai făcut o invitație: „Ieșiți la drumuri și la garduri, și aduceți înăuntru răi și buni.” Puteți citi pilda aceasta în Matei 22. Din textul acesta îmi iau tema: *»Este viața ta vrednică de Evanghelie?«*

Isus ne înștiințează aici că oamenii folosesc mereu un motiv, și astfel invitația Sa, care vine prin Cuvântul Său, nu este primită, chiar dacă este documentată temeinic. Deși invitația Sa este la cina nunții Sale, oamenii aduc totuși scuzele lor.

Putem merge înapoi în toate epocile în care au răsunat invitațiile. În pilda despre vier, ni se spune cum a trimis El pe robii Săi. Pe primul l-au bătut și l-au trimis înapoi. Pe al doilea l-au împrôscat cu pietre și l-au respins. Și așa i-au respins pe toți. După aceea stăpânul viei l-a trimis pe fiul său. Și când a venit el, ei au spus: „Acesta este moștenitorul, să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră.“ Dar mai stă scris: „El va veni și-i va omori pe acești vieri și via o va da altora.“

Noi vedem că, dacă Dumnezeu dă oamenilor invitația Sa și dacă ei o refuză, nu le rămâne altceva decât judecata. Dacă voi pășiți peste linia de har, rămâne numai judecata. Noi vedem că oamenii în toate epocile s-au făcut vinovați. Există multe exemple în Scriptură, căci astfel de lucruri s-au întâmplat aproape în fiecare timp.

Când Dumnezeu a trimis pe slujitorul Său Noe și a pregătit poporului posibilitatea să fie salvat, ei au râs și l-au batjocorit pe Noe. Dumnezeu a pregătit calea, dar ei căutau scuze. Nu era conform gândirii lor moderne. Nu era așa cum doreau ei. Ei căutau scuze în zilele lui Noe. Ei au avut scuzele lor în zilele lui Moise și în zilele lui Ilie. Ei au încercat să se scuze și în zilele lui Hristos; la fel și astăzi.

În pilda aceea, cu nunta, El s-a îndreptat către Israel, care a fost primul invitat. Nunta aceasta se referă și la oamenii din timpul acesta, la Biserica care a fost invitată la serbarea duhovnicească a Domnului. Ei pur și simplu nu vor să primească aceasta. Ei au alte lucruri de făcut și își găsesc scuzele lor.

Dacă Israel ar fi primit invitația cu 2000 de ani în urmă, alta ar fi fost astăzi situația cu ei. Cu 2000 de ani în urmă, Israelul a refuzat invitația la nuntă. După aceea a venit judecata peste ei. Isus spunea că ei au omorât cu pietre pe proorocii care au fost trimiși la ei, și ei își aduc mereu scuzele lor.

Am putea lua scuzele oamenilor din diferite timpuri. În zilele lui Isus, ei au putut spune: „El nu aparține doar de nici o grupare!“ Ei întrebau: „De unde are Omul acesta înțelepciunea? Unde a mers El la școală? Nu este El fiul dulgherului? Nu este Maria mama Lui? Nu

locuiesc frații și surorile Lui printre noi? De unde are El această putere?“ Cu alte cuvinte, El nu aparținea de ei. De aceea spuneau ei că El are pe Belzebul și este de la diavolul. Ei se gândeau că El ar avea un duh religios rău, care I-ar fi luat mintea. De aceea se poartă El într-un mod așa de necorespunzător. Spuneau că nu ar trebui să-I dea nimeni nici o atenție.

Noi știm ce a pățit Israelul, ce fel de strigare de jale a venit asupra lor. Ei erau așa de siguri că acest Om era greșit, încât atunci când L-au osândit au strigat: „*Sângele Lui să vină asupra noastră și a copiilor noștri!*“ Și așa s-a întâmplat. Isus le-a spus că ei, prin scuzele lor, au omorât pe proorocii și pe neprihăniții care au fost trimiși la ei. Ei dădeau atenție la învățăturile oamenilor, în loc să primească Cuvântul lui Dumnezeu. Dar prin aceasta ei au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere. Voi ori veți spune că Cuvântul lui Dumnezeu exprimă voia și planul lui Dumnezeu, ori veți căuta după lucrurile proprii care vi s-ar părea a fi mai bune: voi trebuie să alegeți una sau alta. Voi nu puteți să slujiți și lui Dumnezeu și lui Mamona. Voi trebuie să spuneți: „Acesta este adevărul!“ și nu "Numai o parte este adevărul și altă parte nu", ci acesta este Adevărul.

În Biblie este scris că Cuvântul lui Dumnezeu nu admite nici o tălmăcire proprie. Nimeni nu are dreptul să-i dea o tălmăcire proprie. Dumnezeu îl duce la împlinire așa cum a fost scris. Se întâmplă așa, fiindcă așa a lăsat Dumnezeu scris.

Așa cum este scris, așa trebuie să fie! Primiți-l cum a fost scris. Ei au avut atunci dogmele lor și au făcut făgăduințele lui Dumnezeu fără putere asupra lor. Astfel, ei au trecut pe lângă ele și s-au îndepărtat. Dacă popoarele ar fi primit binecuvântarea de rusale, în urmă cu 75 de ani, când s-a pogorât Duhul Sfânt, atunci altfel ar fi fost cu ei.

În urmă cu 75 de ani, ei au avut în Rusia o mare trezire, căci Dumnezeu s-a aplecat în jos, și trezirea s-a întins până în Siberia. Dar ce au făcut ei? Ei au refuzat aceasta. Și cum arată azi țara aceea? Bisericile și adunările se țin numai cu aprobare. Ei au căzut la judecată, sunt stăpâniți de comuniștii statului și dați lui satana.

În urmă cu 50 de ani a căzut Duhul Sfânt în Anglia. După aceea s-a ridicat George Jefferies, F.F.Bosworth, Charles Price și Smith Vigglesworth, acești mari luptători ai credinței. Anglia a primit oferta

de trezire prin Duhul Sfânt. Dar ce au făcut ei? Ei au râs, s-au gândit că acești oameni și-au pierdut mintea și i-au aruncat în închisoare. Bisericele i-au avertizat pe oameni să nu-i asculte, dar bolnavii se însănătoșeau, dracii erau scoși și se făceau lucrări mari. Anglia, ca națiune, a refuzat Evanghelia. Acum, păcatele lor sunt cunoscute în lumea întreagă. Există o altă națiune care să fi căzut așa de adânc, ca aceea în care a predicat Finney, Wesley și mulți alți bărbați mari? Dar ei au refuzat adevărul, căutând scuze. Ei s-au pierdut, au pierit. Dumnezeu a terminat de mult cu Anglia.

America nu a primit trezirea cea mare prin semne și vindecări, care a urmat după trezirea penticostalilor, în urmă cu 15 ani, trezire care a cuprins chiar capitala noastră, Washington. Președinți și vicepreședinți, bărbați însemnați, guvernatori, etc. știau despre această lucrare care s-a întâmplat, căci oameni din guvern au fost vindecați. Congresmenul Upshow a fost schilod timp de 65 de ani. Nimeni nu poate să tăgăduiască ceea ce s-a întâmplat cu el, căci au avut vindecarea sub ochii lor, și totuși ei refuză mesajul. □ Acesta este motivul pentru care națiunea întreagă a căzut pradă judecății fără să mai aibă nici o speranță. Ei au trecut granița harului. Ei au făcut alegerea cine să stăpânească națiunea. Ei sunt stricați până în măduva lor, în politica lor, în morala lor și în sistemele lor religioase. În situația aceasta, toate bisericile din națiune s-au unit în Consiliul Mondial Bisericesc și au primit semnul fiarei. Hristos le-a dat posibilitatea, le-a dat ocazia și i-a invitat la nunta Lui, la serbarea de rusale.

Când Duhul Sfânt a căzut peste Rusia, ei au fost chemați la serbarea de rusale duhovnicească. Dar ei au refuzat aceasta. Când a căzut Duhul Sfânt peste Anglia, ei au refuzat. Când a căzut Duhul Sfânt în America, au refuzat și ei. De trei ori a trimis El invitația la serbare. El spunea: „Mergeți și chemați-i să intre, ca să se umple mesele. Totul este pregătit, dar mai este încă loc.“

Eu cred că deja în lunile și anii următori, Dumnezeu va face o lucrare mare în întreaga țară, căci încă mai sunt câțiva afară, care aparțin de sămânța rânduită dinainte. Lumina trebuie să-i pătrundă, oriunde vor fi ei în lume.

Priviți situația națiunii noastre. Observați cât de adânc a căzut ea. Priviți sistemele religioase ale timpului nostru. Cum s-a putut întâmpla

că bisericile au ajuns într-o așa stare? Numai de aceea, fiindcă au refuzat mesajul lui Dumnezeu, invitația la serbare. Puteți voi numi viața acelor, ca o viață vrednică de Evanghelie? Oameni care fac astfel de lucruri, ca fumatul, etc.?

O mare biserică baptistă, care îmi este cunoscută, lasă pauză între școala duminicală și serviciul principal, ca păstorul și toți care fumează să aibă posibilitatea să fumeze. Apoi vin înăuntru ca să-și facă datoria înaintea Domnului. Ei fac asta duminica dimineața. Întemeietorul John Smith s-a rugat așa de mult către Dumnezeu pentru o trezire, încât ochii lui s-au umflat de plâns și nu mai vedea. Soția lui îl conducea la masă și-i dădea să mănânce. Dacă ar putea să vadă starea din biserică de azi, el s-ar răsuci în mormânt.

Ce este aceasta? Ei au fost invitați, dar au refuzat. Nu uitați aceasta: Isus a spus că cei poftiți care nu au venit, nu vor avea parte la masa Lui. Dacă Dumnezeu trimite pe Duhul Sfânt și bate la ușa oamenilor, dar ei dinadins refuză, atunci gândiți-vă că odată va fi pentru ultima oară. Atunci voi v-ați pierdut dreptul. Puteți să stați într-o adunare, să ascultați Evanghelia și să fiți de acord cu aceasta. Voi puteți să spuneți: „Eu știu că aceasta este corect.” Dar dacă nu primiți aceasta pentru voi personal, ci numai o ascultați, cu toate că voi spuneți: „Eu cred că aceasta este corect”, atunci aceasta este numai simpatie. Eu aș putea spune: „Există o bancnotă de 1000 de dolari.” Dar aceasta nu înseamnă că eu o posed deja. Același lucru este când eu spun: „Acolo este apă bună și rece”, dar nu beau de acolo. Voi știți la ce mă refer. Aici este vorba de viața veșnică. Dacă voi refuzați invitația și depășiți linia harului, pierdeți dreptul vostru de a veni și de a primi premiul.

Eu sunt răspunzător pentru voi, și nu pentru acei cărora le predică alții. Dar dacă ceea ce ascultați este corect, voi îi datorați viața voastră. Ce v-ar ajuta pe voi mai mult, decât a ști că aveți viața veșnică? Dacă eu aș împărți capsule despre care s-ar dovedi științific că cine le consumă trăiește o mie de ani, atunci ar trebui să se pună armata să îndepărteze mulțimea de oameni. N-ar mai trebui să faceți o chemare la altar. Ar trebui să-i îndepărtați. Acestea toate numai ca să trăiești o mie de ani, dacă ar fi posibil. Dar s-a dovedit că Dumnezeul cel veșnic, cu puterea Lui de înviere, v-a făgăduit viața veșnică. Dar satana a pus legiunile lui ca să ne abată de la adevăr.

Voi puteți să vedeți aceasta din Scriptură, cred că aveți cunoștință pentru aceasta, știți că mesajul este corect și totuși îl refuzați. Și voi căutați o scuză oarecare: „...Este prea cald. Sunt obosit, poate mâine.“ Ei caută o oarecare motivare, dar ei refuză astfel ziua cercetării lor și rămân despărțiți de Dumnezeu.

În Vechiul Testament ei aveau un an de îndurare. Atunci, acei care au fost datori și robi, puteau să meargă liberi. Dar dacă cineva nu se folosea de acest drept, scuzându-se și motivându-și refuzul că nu se întorcea în țara lui și în libertate, atunci stăpânul îi străpungea urechea ca pecete. Și apoi, chiar dacă ar mai veni un an de îndurare, el nu mai putea beneficia de dreptul de a fi liber și să-și primească dreptul de cetățean în Israel. Un astfel de om care a refuzat invitația, cu toate că nu trebuia să plătească nimic, pierdea orice drept în Israel și posesia lui era dată altuia. Dar unul care primea invitația, vina îi era iertată, familia lui era liberă și putea să se întoarcă în țara lui și la posesiunea lui. Exemplul acesta firesc corespunde cu cel duhovnicesc.

Noi, ca moștenitori ai vieții veșnice, auzim Evanghelia și știm că mesajul acesta este adevărul. Dacă îl refuzăm și nu vrem să facem ce spune, sau refuzăm să-l ascultăm, atunci primiți semnul fiarei. Cineva spunea: „Semnul fiarei va veni.“ Lăsați-mă să vă spun, el este deja, îndată ce a venit Duhul Sfânt, a început să fie și semnul fiarei.

Vedeți, există numai două posibilități: a primi ce-i dumnezeiesc, ceea ce duce la pecetluirea cu Duhul Sfânt, și de a refuza, ceea ce înseamnă primirea semnului fiarei. Cine refuză pecetea lui Dumnezeu, primește semnul fiarei. Înțelegeți aceasta toți? Din Biblie reiese că toți cei care nu aveau pecetea lui Dumnezeu, au primit semnul fiarei.

Când răsună trâmbița, toți puteau să meargă liberi. Cine nu făcea aceasta, era însemnat. Vedeți voi, dacă vorbim despre semnul fiarei la viitor, atunci ne gândim la descoperirea lui reală, când veți recunoaște ce ați făcut și va fi prea târziu.

Așa este și cu Duhul Sfânt. Se va descoperi când vom vedea pe Domnul Isus venind în slavă. Prin puterea Lui vom primi transformarea, morții vor învia și noi într-o clipeală vom fi transformați și vom primi un trup ca al Lui. Atunci se vor descoperi cei ce au refuzat, și vor rămâne jos, înapoi.

Isus a spus că zece fecioare s-au sculat să-L întâmpine pe Mire, dar

după un timp toate au adormit. Dar la miezul nopții s-a auzit o strigare: „Iată, vine Mirele, sculați-vă ca să-L întâmpinați!“ Ele s-au trezit din somnul lor... Toți cei care au fost pregătiți de Rusale, se vor scula. Acum, în epoca a șaptea, toți cei ce sunt pregătiți și trăiesc, vor fi transformați, și împreună cu cei care au adormit în Hristos mai înainte și au înviat, vor merge împreună acasă. În timpul când cele înțelepte au fost gata să intre, au venit cele nehibzuite și au spus: „Dați-ne din uleiul vostru!“ Dar ele au răspuns: „Ajunge numai pentru noi. Mergeți și cumpărați-vă.“ Pe când s-au dus ele, a venit Mirele.

Niciodată nu a existat în istorie un timp în care biserici ca baptiștii, metodiștii, prezbiterienii să se roage pentru aceasta. Revistele religioase sunt pline de aceste lucruri. Ei slăvesc pe Dumnezeu pentru aceasta, că aceste fecioare nehibzuite petrec acum rusalele lor și încearcă să primească pe Duhul Sfânt. Oamenii nu recunosc că ei nu primesc aceasta conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Pe când ele mergeau, a venit Mirele și Și-a luat Mireasa. Celelalte au fost predate judecății și întinericului, fiindcă au refuzat invitația (chemarea). Toți oamenii sunt chemați. În fiecare epocă Dumnezeu a trimis lumina Lui, și a fost refuzată. Astăzi nu este altfel decât în zilele trecute. Dacă Dumnezeu cercetează poporul și Biserica într-un mod deosebit, atunci primiți aceasta. Nu amânați până anul viitor sau până la cealaltă trezire. Luați seama la ceasul cercetării voastre. Nu uitați aceasta!

Dumnezeu nu a trimis niciodată un mesaj fără să-l legitimeze. Isus spunea: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, și nu puteți să Mă credeți, credeți atunci lucrările acestea.“*

Voi vedeți aceasta clar, căci a fost descoperit. Cine o refuză, urechea aceluia va fi găurită, și așa nu va mai putea să audă trâmbița. Ei se vâra în Consiliul Mondial Bisericesc și primesc semnul fiarei.

Una din străduințele cele mai mari din timpul acesta este, cum spunea Papa, ca toate bisericile să fie unite. Aceasta se întâmplă așa de sigur cum stau eu aici. Protestanții sunt de acord cu aceasta. În Biblie, proorocul Domnului, Pavel, spunea: *„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul, care se înalță mai pe sus de tot ce se numește Dumnezeu sau de ce este vrednic*

de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu“□□să ierte păcatele, etc. Vedeți ce fel de lucruri se întâmplă pe pământ, dar prima dată trebuie să vină lepădarea de credință și biserica să se îndepărteze de serbarea duhovnicească și să se organizeze, așa încât descoperirea nu mai poate să rămână în biserică.

Nu uitați aceasta! Israelul a umblat zi și noapte sub stâlpul de foc și nor. Când se ridica stâlpul de foc, atunci se ridicau și ei. Era un foc noaptea și un nor ziua. El se putea descoperi lor ziua și noaptea. Oriunde ar fi fost, era pentru ei o siguranță. Acesta era vizibil. Era o lumină în timpul nopții și un nor ziua.

Martin Luther a văzut aceasta. Ce a făcut el? El a ieșit afară din catolicism. Dar urmașii lui ce au făcut? Ei au construit un gard și s-au numit lutherani. Când Wesley a văzut cum lumina se mișca înainte, el a mers cu ea. Ce s-a făcut după aceea? S-a făcut un gard și s-au așezat bine. Ce a făcut lumina? S-a mișcat înainte. Mișcarea penticostală a văzut aceasta. Oamenii ieșeau din diferite biserici afară. Dar ce au făcut ei după aceea? Iarăși s-au ridicat garduri. Unii se numeau "Trinitarieni", alții "Unitarieni", iar alții "Biserica unită", etc. Dar ce a făcut El? Dumnezeu s-a mișcat înainte, ieșea afară din toate. Vedeți, noi nu putem rămâne pe loc. Noi trebuie să-L urmăm pe El în fiecare zi, în fiecare ceas, pas cu pas să-L urmăm pe cale. Noi trebuie să ne lăsăm conduși de Domnul Isus Hristos tot mai departe. Dacă nu putem face aceasta, atunci vom duce o viață a organizațiilor. Cine nu urmează zilnic pe Hristos, nu este vrednic de El.

Un om care merge duminica la biserică, se gândește că tot ce se oferă în biserică îi aparține lui, dar în ziua următoare minte sau fură... O femeie care merge la ștrand sau merge pe drum într-o îmbrăcămintă imorală... este o așa viață vrednică de Domnul?

Eu mă gândeam că prima doamnă a țării noastre a mers înaintea papei fără să fie rujată, dar când a venit înapoi ea avea o coafură nouă pe care multe femei ale națiunii au imitat-o. Chiar și prin îmbrăcămintea ei, ea a devenit un simbol. Oamenii urmează pur și simplu aceste exemple. Ele sunt stăpânite de duhul acestei lumi care nu are nimic a face cu Biserica Dumnezeului Celui viu. Femeile ar trebui să privească la Isus și să ia pe Sara ca exemplul lor.

Nu demult am predicat despre aceasta, că femeile trebuie să fie

supuse bărbaților lor. Cuvântul "ascultare" de mult a fost șters din ceremonialul cununiei. Ele nu-l mai vor. Ele trăiesc în America și vă dau de înțeles, că ele nu sunt supuse. Dar atât timp cât nu faceți aceasta, să nici nu vă numiți creștine, căci nu sunteți. Eu nu dau nimic pe ceea ce ați trăit voi, dacă ați vorbit în limbi... Dacă voi nu sunteți supuse bărbatului vostru, voi nu vă aflați în voia lui Dumnezeu.

O femeie cu pantaloni scurți pe stradă, să nu se numească deloc creștină. Voi nu puteți să țineți mărturia voastră sus și în același timp să iubiți și lumea. În prezența lui Dumnezeu nu puteți rezista cu aceasta. Voi o știți. Cine nu vrea să asculte, urechea aceluia va fi găurită. Acesta este un semn de închidere a auzului. Din momentul acela nu veți mai auzi chemarea și nu o veți mai simți.

Ele nu o cred aceasta și vă lasă s-o aflați cât de curând. Am vorbit duminica trecută despre aceasta, și anume că femeile devin tot mai frumoase, sau se fac. N-am nimic împotriva lor. Depinde ce fac ele cu frumusețea lor. Ele sunt puse ca o ispită, cum a fost atunci Eva. Fiecare bărbat, fiecare fiu al lui Dumnezeu trebuie să treacă prin acest ceas de încercare. Acesta este un timp al femeilor, în care și ei trebuie să treacă prin acest ceas de încercare. Dacă ele sunt frumoase, dar se comportă ca surori, binecuvântarea lui Dumnezeu se odihnește peste ele. Dar dacă ele vor să se arate, dovedesc cu aceasta că au în ele un duh rău. Multe dintre ele nu se gândesc la aceasta. Ele nu se gândesc la urmări. Poate vreți să-mi spuneți că femeile chibzuite merg pe stradă îmbrăcate în felul acesta?

Fiicele mele, amândouă stau aici. Eu nu știu care va fi calea vieții lor. Eu mă rog pentru ele. Este un timp când nu poți spune prea multe lucruri copiilor. Și ei sunt supuși încercărilor și trebuie să stea pe picioarele lor și să dea socoteală înaintea lui Isus Hristos. Ele nu pot intra în slavă pe baza faptului că eu cred sau mama lor crede. Eu nu știu ce vor face, dar la timpul acesta dacă se vor duce pe stradă îmbrăcate imoral și un bărbat s-ar lega de ele, eu nu l-aș condamna pe omul acela, eu le-aș condamna pe ele. Ele nu au dreptul să facă aceasta.

Astăzi se învață că oamenii nu sunt mai mult decât animalele. Dar animalele se împreună numai la anumite timpuri. Dar dacă o femeie se arată în felul acesta, ea dovedește ce viață josnică este în ea. Altfel nu ar putea să facă aceasta. Deja natura o învață că bărbații privesc spre ea.

Biblia spune: „*Cine privește o femeie și o dorește în inima lui, a săvârșit curvia.*“

Noi trăim într-un timp de încercare. Diavolul lasă ca femeile să se facă tot mai frumoase. Dar, totodată, el le dezbracă tot mai mult. Toate aceste lucruri, bărbaților, sunt pentru încercarea voastră. Întoarceți capetele și fiți fii ai lui Dumnezeu! Femeilor, îmbrăcați-vă ca fiice ale lui Dumnezeu, ca să nu fiți răspunzătoare în ziua aceea de curvie. Oricât de nevinovată ar fi o femeie care nu a făcut nimic greșit, nici măcar în gândirea ei, totuși dacă păcătosul privește chipul frumos și provocator al unei femei, ca bărbat, ca păcătos, el va răspunde în ziua aceea la judecată. Dar cine a pricinuit aceasta? Nu bărbații, ci voi prin imoralitatea voastră.

Priviți la națiunea aceasta! A fost un timp când trebuiau aduse haine după moda de la Paris, care nici nu acopereau genunchii. Dar totul este atât de stricat în America, încât Parisul nici nu mai poate ține pasul. De ce? Evanghelia a fost refuzată. Parisul nu a mai avut șansa aceasta, este aproape sută la sută catolic. Protestanții o duc foarte greu acolo. Când Billy Graham a fost acolo, la Paris, din acele milioane, numai aprox. 600 de creștini protestanți au venit. Vedeți, acei oameni de acolo nu au avut ocazia să refuze chemarea, fiindcă nu li s-a oferit. Dar poporul nostru are Evanghelia, dar s-a întors de la mesaj și de la Evanghelie, care a fost legitimată în fața lor. Ei batjocoresc fiindcă ei țin tare la învățăturile lepădate, care sunt predicate de bărbați care se gândesc mai mult la dolari decât la sufletele oamenilor. Prin aceasta s-a întâmplat că ei au luat-o înaintea lumii. Voi știți, cu mult timp în urmă eu am vorbit aici despre tema: »O femeie cu un renume prost este zeița Americii!«

Ei au și vor primi ceea ce voiesc. Ei nu cred, și vă dau de înțeles că ei sunt cetățeni americani și se folosesc de dreptul lor de a trăi cum doresc. Lăsați-mă să vă spun, nimic nu va dura mult, nici politica, nici democrația. Însăși democrația este stricată. Dacă ar sta într-o responsabilitate creștină ar fi bine, dar în lume ea este ca un vapor fără ancoră. Ei trec cu toate dacă iau politica cu ei, chiar cu crime.

În seara aceea când am mijlocit pentru viața celor doi băieți osândiți, care erau vinovați, apărătorul stătea în spatele meu și spunea: „Este adevărat, nici eu nu sunt pentru aceasta, ca să li se ia viața.“ El

spunea mai departe: „Dacă voi citiți raportul despre criminalitate, cine sunt cei omorâți prin scaunul electric? Nu sunt cei bogați, căci își pot permite să aibă un apărător care folosește unele lucruri murdare și mișcă ici și colo câte o pârghie.“ El mai spunea: „Aceștia sunt cei săraci, care n-au bani suficienți ca să mănânce ceva. Lor li se aplică o astfel de sentință, ei sunt cei care ajung la scaunul electric, ca această pedeapsă să fie susținută.“

Eu am spus: „Prima crimă a fost săvârșită când un frate a omorât pe celălalt și Dumnezeu nu l-a pedepsit cu moartea, ci a pus un semn pe fruntea lui, ca nimeni să nu-i ia viața.“ Acesta este adevărul. El este marele Judecător. Pedeapsa cu moartea le-a fost iertată amândurora, și va fi un nou proces. Poate că vor primii 11 ani de închisoare și dacă se comportă bine vor fi lăsați liberi. Natural că ei sunt vinovați și trebuie să meargă la închisoare. Dar viața lor nu poate fi luată. Nici un om nu are dreptul să ia viața altuia.

Ei nu pot crede că nu sunt în voia lui Dumnezeu, fiindcă nu au auzit destul despre aceasta, și și-au închis urechea pentru adevăr.

Egiptenii nu au recunoscut că gruparea aceea sfântă de acolo era în voia lui Dumnezeu. Cum puteau ei să știe că un om simplu din pustie, cu barba atârând în jos, a venit la Faraon și a spus: „Eu vin în Numele Domnului. Lasă liberi pe copiii lui Israel!“ Faraon a spus: „Cine, eu?“ și l-a trimis de acolo. Moise a spus: „Dacă nu faci aceasta, Domnul Dumnezeu va lovi națiunea aceasta.“

Faraon l-a lăsat pe Moise să plece și se gândea că l-a bătut soarele în cap. Dar judecata a venit, fiindcă acest bărbat era un prooroc și avea pe "Așa vorbește Domnul". S-a întâmplat exact cum a spus. Dar ei nu au vrut să creadă. Roma nu a vrut să creadă, dar s-a întâmplat la fel.

Israel nu a vrut să creadă că Isus era Mesia. Ei priveau la acea ceată din Galileea și spuneau: „Nu sunt ei toți galileeni? Ce fel de grupare este aceasta care merge cu El? Ei sunt cei mai săraci. Cu ei are El părtășie.“ Ei au venit să-L audă pe Isus – săracii, care nu aveau ce să arate. Ei sunt fără însemnătate, nu-s intelectuali, ci o ceată săracă.

Același lucru se spune despre trezirea din acest timp. Cine vine să-L asculte pe El? Ce fel de adunări sunt acestea? Ce fel de clasă de oameni sunt ei? Eu am auzit pe cineva spunând unui om căruia îi vorbisem odată despre botezul cu Duhul Sfânt. Acesta zicea: „Cine dă

crezare acestor lucruri, decât numai aceia care vin la tine?“ Spunea el mai departe: „Lasă numai pe acel comerciant să vină, dacă el poate să spună că a primit Duhul Sfânt, atunci aş crede.“ Eu am răspuns: „Nu te îngrijora, el nu va spune aceasta niciodată.“ Dar acest bărbat a murit deodată fără Dumnezeu. Fiți atenți ce faceți! Fiți atenți ce spuneți! Voi doriți o viață care este vrednică de Evanghelie.

Israelii nu credea că mulțimea care Îl urma pe Isus din Nazaret a cunoscut calea adevărată. Mai mult, ei credea că El s-a născut nelegitim, se gândeau că Iosif ar fi tatăl Lui, și spuneau că el ar fi nebun. Ei avertizau poporul ca să nu-L asculte. Ei nu credea și trimiteau sufletele lor în iad. Isus a spus: „Dacă un orb conduce pe un alt orb, amândoi cad în groapă.“ Dar ei nu au recunoscut. Ei nu puteau să creadă asta. Ei nu puteau să înțeleagă că o mulțime de oameni simpli, cu un mesaj așa simplu, refuzat de toți, putea duce la pieirea națiunii. Dar, în curând, națiunea lor cea mare a devenit o ruină. Vedeți, ei nu puteau să cuprindă aceasta, fiindcă mulțimea aceea era formată din oameni simpli. Biblia spune: „Poporul Îl asculta cu drag.“

Când am fost în Mexic, ceva deosebit s-a întâmplat. Generalul Valdens, ales de Dumnezeu, a zărit lumina lui Dumnezeu într-o adunare. El era catolic și era militar, unul dintre cei mai înalți generali din Mexic. El a venit smerit la altar și a primit botezul cu Duhul Sfânt. El avusese o dorință adâncă de a primi mai mult de la Dumnezeu. Eu m-am hotărât să mă duc acolo. Domnul mi-a arătat aceasta într-o vedenie. I-am povestit aceasta soției mele.

În acel timp, el s-a dus, ca general decorat cu patru stele, la sediul guvernului. Acolo ei sunt tare împotriva protestanților, asta o știți și voi. Ei au înțeles că aceste adunări vor fi foarte mari. Ei se îngrijorau și au adus armata să supravegheze.

Ei au închiriat o arenă mare. Guvernul mă susținea. Dar apoi a venit unul dintre cei mai mari episcopi ai bisericii catolice la guvernator și a spus: „Mi s-a făcut de cunoscut că tu lași să vină să vorbească unul care nu este catolic.“ El a răspuns: „Da, și ce este cu asta?“ Episcopul a spus: „Așa un bărbat nu poți lăsa să vină aici. Până acum nu este cunoscut un astfel de caz guvernului.“ Dar el a răspuns: „Acum am făcut odată.“ Episcopul a continuat: „Acesta este un bărbat cunoscut și mii de oameni vor veni să-l asculte.“ Generalul este un bun prieten al

meu și președintele este un protestant metodist. Așa spunea el: „Omul acesta are un renume bun după cum îmi este cunoscut. Generalul Valdens s-a pocăit prin slujba lui.“ Dar episcopul iarăși a spus că vor veni mii de oameni care vor asculta. El a spus mai departe: „Ce fel de oameni vor veni? Dar numai cei neștiutori vor asculta pe acest om.“

Președintele a răspuns: „Domnule episcop, îi aveți pe acești oameni de 500 de ani, pentru ce sunt ei neștiutori?“ Asta a fost de ajuns. Cu aceasta cazul a fost închis.

Acolo a fost înviat copilul acela mic. Într-o ploaie mare, oamenii stăteau în adunare. Circa 10.000 se pocăiau în fiecare seară. Cu o seară înainte un bărbat orb și-a primit vederea sus, pe platformă. Eu m-am dus acolo și am predicat prin credință. Lucrările Domnului s-au făcut într-un mod desăvârșit și au fost legitimate, dar lor le-a fost frică să anunțe aceasta în ziarele lor. Ei au primit invitația, dar au refuzat-o. Ei nu pot să înțeleagă cum poate fi crezut un mesaj așa simplu, adus de oameni simpli. Prin faptul că ei refuză, ei aduc pieirea asupra lor.

O reporteră, cu țigara în mână, îmi spunea în Oregon: „Aș vrea să vorbesc cu dumneavoastră.“ Eu am răspuns: „Ce doriți să știți?“ Ea a spus: „Aș vrea să vă pun câteva întrebări cu privire la religia dumneavoastră.“ Eu am spus: „Ce vreți să mă întrebați?“ Ea a spus: „Prin ce fel de autoritate faceți toate aceste lucruri?“ Eu am răspuns: „Conform chemării dumnezeiești, în Numele lui Isus Hristos.“ Ea a devenit foarte îndrăzneță și eu am spus: „Un moment, vă rog.“ Dar ea a continuat: „Dacă ar trebui să fiu în părtășie cu așa oameni neștiutori, atunci n-aș mai vrea să fiu creștină.“ Mai departe ea a spus: „Acest fel de oameni au pretenția să domnească odată peste acest pământ? Eu sper că atunci să nu fiu pe aici.“ Eu am răspuns: „Nu vă îngrijorați, dumneavoastră nu veți fi acolo.“ Ea a spus: „Cum vă purtați în adunare, strigați și jubilați?“ Eu am întrebat-o: „Sunteți catolică?“ Ea a răspuns: „Da.“ I-am spus: „Ați știut dumneavoastră că fecioara Maria a primit și ea Duhul Sfânt și a vorbit în limbi și s-a bucurat în Duhul, și că acești oameni, înainte de a intra în slavă la Dumnezeu, au trebuit să primească pe Duhul Sfânt? O numiți pe ea "mama lui Dumnezeu"?“ Ea a spus: „Nu poți să iei numai Biblia.“ Eu am răspuns: „Cum puteți atunci să știți ce este adevăr?“ Ea a spus: „Eu mă bazez pe cuvântul bisericii mele.“ Eu am spus: „Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vă îndemn

să citiți în ea. Maria a fost între acei care au primit în odaia de sus botezul cu Duhul Sfânt exact așa ca și ceilalți, și voi o numiți pe ea "mama lui Dumnezeu"? Atunci disprețuiți pe cei care au avut același eveniment. Nu vă îngrijorați, nu veți fi acolo. Îngrijorați-vă mai mult de sufletul dumneavoastră păcătos.“ Cu aceasta am părăsit-o.

Acum, gândiți-vă la aceasta: Dumnezeu face aceasta așa de simplu. Cum a putut Ahab și Izabela și poporul din timpul profetului Ilie să creadă că el este spiritist? Ahab a spus că Ilie ar fi de vină de toate lucrurile care au venit asupra Israelului. Cum a putut națiunea să gândească așa și să refuze mesajul pe care îl aducea el? Prin aceasta și-a atras osânda.

Cum puteau Faraon și egiptenii, care stăpâneau lumea, să se gândească la aceasta? Ce fel de consecințe a adus refuzarea prorocului cel bătrân? El s-a ridicat cu un mesaj: „Lăsați pe poporul Meu să plece, altfel Dumnezeu vă va judeca.“ Cum putea Faraon să facă aceasta: să asculte de Moise? Faraon poate s-a gândit: „De acest bătrân să ascult eu? Dar nici nu mă gândesc.“ Însă cine refuză pe-un om trimis de Dumnezeu, aduce națiunea la prăbușire.

Haideți să ne liniștim și să medităm în ce fel de timp trăim. Unde ne aflăm? Este o epocă modernă, științifică. Noi trăim în ultimul timp. Noi vrem să medităm. Oamenii își fac prea puțin timp pentru rugăciune și pentru meditație. Voi vă simțiți cu mult mai bine dacă ați făcut aceasta. Un creștin nu este o unealtă mecanică într-un sistem religios, o unealtă care se mișcă printr-o organizație religioasă. Un creștin este un om asemănător cu Hristos. Nimeni nu poate fi un creștin, decât dacă Hristos locuiește în voi și trăiește viața Lui prin voi. Hristos aduce viața Lui proprie la suprafață în voi, iar voi faceți aceste lucruri pe care le-a făcut Hristos. Despre ce vorbesc? Despre legătura personală cu Hristos.

Despre ce este vorba? Este viața voastră vrednică de Evanghelie? Eu încerc să vă pun pe temelie, și pentru aceasta aș vrea să vă dau câteva exemple.

Ultima duminică am uitat să amintesc versetul de la Genesa 6:4. Aceștia erau bărbați însemnați din acel timp, care își luau ca neveste pe fiicele oamenilor. Voi știți, când se va descoperi Fiul Omului timpul va fi iarăși așa ca în zilele lui Noe. Atunci ei și-au luat femei, nu soții, și au umblat firește.

Priviți la America, Anglia și celelalte țări. Peste tot este nelegiuire, chiar și bărbați mari, în posturi de răspundere, sunt prinși cu alte femei. Ați citit despre cazul acela din Anglia, unde o spioană a dus la cădere un bărbat din guvern? El avea o soție prezentabilă, dar acea spioană s-a îmbrăcat în așa fel, că el a căzut în plasă.

În timpul acesta avem nevoie de adevărați fii ai lui Dumnezeu în guvern și în țară. Un împărat pus de Dumnezeu ar domni cu dreptate, fără ca cineva să-l manevreze. David a fost un astfel de împărat. Planul original al lui Dumnezeu constă în aceea că El însuși este Împărat și că El trimite pe prorocii Lui.

Samuel spunea poporului că Dumnezeu ar fi Împăratul lor. El le-a spus mai departe: „V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?” Ei au răspuns: „Nu, tot ce ai spus a fost adevărat.” El a spus mai departe: „Am luat cândva ceva de la voi?” Ei au răspuns: „Nu, asta nu ai făcut.” El putea să le spună că nu a vorbit nimic în Numele Domnului și să nu se fi împlinit. El le arăta că Dumnezeu este Împăratul lor, că niciodată nu le-a spus ceva, decât ceea ce era corect înaintea Domnului. Dumnezeu era Împăratul lor. Ei au aprobat aceasta și spuneau: „Nu avem nimic să-ți reproșăm, Samuele! Noi credem că Cuvântul lui Dumnezeu îți vorbește, dar un împărat am vrea totuși.”

Vedeți, așa se face. Penticostalii au vrut o organizație, și ei o au. Ei au vrut să fie ca celelalte biserici. Acum, voi sunteți aceștia, mergeți numai mai departe, căci mai mult nu trebuie. Împăratul nostru este Dumnezeu și la aceasta rămânem. Pentru ce tăgăduiesc oamenii acest lucru?

Așa a fost în zilele lui Hristos și în epocile trecute, căci ei căutau mereu scuze. Ei au dogmele lor. Astăzi voi nu spuneți: „Mi-am cumpărat boi sau vaci și trebuie să le mulg.” Astfel de motive nu veți aduce. Astăzi oamenii au alte scuze. Unii spun: „Eu sunt prezbiterian și eu nu cred aceasta.” Celălalt spune: „Eu sunt baptist. Noi nu credem în aceste lucruri.” Altul spune: „Eu sunt lutheran.” Aceasta nu are nimic de-a face cu credința. Toate acestea arată în adevăr că nu sunteți creștini. Înseamnă numai că voi aparțineți de o grupare organizată, poate că la lutherani, bapțiști sau penticostali.

Biserica Domnului nu este cea care se numește "Biserica baptistă", "Biserica penticostală" sau o alta, căci în fond există numai o singură

Biserică și o singură posibilitate de a intra în această Biserică, și aceasta este prin nașterea din nou. În Biserica lui Isus Hristos sunteți născuți ca să deveniți mădularele trupului Său. Aceasta se face în felul duhovnicesc de sus. Atunci se descoperă semnele, că Hristos este în voi și trăiește în voi și prin voi.

O, creștinilor, voi trebuie să aveți o legătură personală cu Dumnezeu! Ca să deveniți fii ai lui Dumnezeu, trebuie să intrați într-o legătură de rudenie cu Dumnezeu. El trebuie să fie Tatăl vostru, ca voi să fiți fiii Lui, căci numai fiii și fiicele Lui sunt mântuiți, nu membrii bisericilor, ci fiii și fiicele. Aceasta se poate face numai într-un anume fel: prin nașterea din nou. Numai prin nașterea din nou venim într-o legătură cu Dumnezeu. Numai așa devenim fiii și fiicele Lui.

Dacă aceasta are loc, poate cineva întreabă: „Ce să facem după ce ne-am născut din nou?” Mulți îmi pun această întrebare: „Ce să facem după aceea, frate Branham?” Dacă sunteți născuți din nou, toată ființa voastră este transformată. Voi ați murit față de toate lucrurile acestei lumi. Voi spuneți: „Toate acestea mi s-au întâmplat când m-am atașat de o biserică.” Așa este. Dumnezeu spune în Biblie că Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci. El încă mai vindecă pe bolnavi. El încă mai arată vedenii. Acum voi spuneți: „Frate Branham, biserica noastră nu învață aceasta!” Vedeți, dacă voi nu credeți aceasta, voi nu sunteți născuți din nou. Nu puteți să fiți, căci este același Dumnezeu și viața Lui este în voi, cum pământește viața tatălui vostru este în voi. Viața Lui Dumnezeu în voi realizează prin Duhul aceeași viață care era în Hristos. Dacă El ar fi în voi, cum ar putea să tăgăduiască Duhul Lui din voi ceea ce a spus Hristos sau ce este scris despre El,? Aceasta este imposibil. Duhul va întări fiecare Cuvânt cu un "Amin".

Poate că voi spuneți: „Eu sunt un membru credincios al unei biserici...” Dar aceasta nu are nimic de-a face cu lucrarea despre care este vorba aici.

Eu cunosc păgâni care sunt credincioși. Chiar și în Africa, între frații mei de altă culoare, am aflat că morala este mai bună decât aici între oamenii din America. Dacă, de exemplu, într-un anumit trib, o fată a ajuns la o anumită vârstă și nimeni nu o cere în căsătorie, atunci se știe că ceva nu este în ordine cu ea. Ea va fi exclusă din comunitate. Pune jos semnele tribului și se duce în oraș. Ce se întâmplă apoi cu ea,

vă puteţi închipui! În tribul acela fetele sunt controlate înainte de nuntă dacă sunt fecioare. Dacă o fecioară s-a făcut vinovată, va trebui să mărturisească cu cine a fost, şi amândoi sunt omorâţi. Dacă s-ar proceda în felul acesta în America, ar fi foarte mulţi cei omorâţi. Noi îi numim pe aceştia păgâni, dar desigur, ei ar putea să vină şi să înveţe acest popor, care se numesc membri ai bisericii, dar nu-şi duc viaţa creştineşte.

În tot timpul călătoriei mele prin Africa, nu mi s-a relatat despre nici un caz de sifilis. Această boală nu există acolo. Cât de stricaţi şi de murdari sunt oamenii albi! Ei s-au întors de la Dumnezeu. Dacă aţi trecut prin acest eveniment de naştere din nou, Duhul Lui Dumnezeu va realiza aceasta în voi, ca voi să credeţi fiecare Cuvânt al Lui Dumnezeu. Tot ce vă spune Biblia veţi întâri cu un "Amin". Voi să nu încetaţi zi şi noapte de a vă ruga, până când nu aţi trecut prin acest eveniment. Şi în timpul acesta veţi purta cu siguranţă toate roadele Duhului.

Voi întrebaţi: „Voi vorbi în limbi?“ Aceasta poate să fie şi să nu fie. Voi întrebaţi: „Voi striga de bucurie?“ Poate că veţi face asta, sau nu. Dar una este sigur că veţi face! Veţi purta roada Duhului.

Roda Duhului constă în: dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, evlavie, credincioşie, blândeţe, statornicie. Mânia voastră nu va izbucni. Dacă mai vine peste voi, ea îl alungă pe Duhul Sfânt. Dacă atunci când te întâlneşti cu cineva îţi vine să începi o ceartă cu el, atunci ceva nu este în ordine cu tine.

Dacă un predicator citeşte ceva în Biblie şi vă face atenţi de unele lucruri greşite, şi dacă voi o refuzaţi, atunci voi nu sunteţi creştini. „După roadele lor îi veţi cunoaşte“, a spus Isus. Duhul lui Dumnezeu în voi va fi de acord cu tot ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, căci El este acelaşi Duh Sfânt care realizează în voi viaţa. Cuvântul este Duh şi Viaţă, aşa a spus Isus: „*Cuvintele Mele sunt Duh şi Viaţă.*“ Dacă voi aveţi viaţa veşnică, şi El este Cuvântul, cum poate Cuvântul să tăgăduiască Cuvântul? Ce aţi face voi din Dumnezeu? Este ceva minunat să ştii, ca şi creştin, că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este la locul lui şi tu eşti în acord cu fiecare cuvânt. Atunci puteţi chiar iubi şi pe vrăşmaşii voştri. Dacă cineva vă va spune: „Aceştia sunt numai nişte sfinţi fanatici“, atunci trebuie să fiţi atenţi dacă într-adevăr puteţi să iubiţi pe un aşa om care se exprimă astfel. Răbdarea voastră durează aşa

de mult încât nu se sfârșește. Indiferent ce ar spune cineva despre voi. Nu vă enervați de ce ar spune cineva despre voi, mai bine să vă rugați înainte de a vorbi cu altfel de oameni! Nu intrați în nici o ceartă, evitați orice ceartă! Dacă cineva din biserică ar spune: „Știți voi, cutare și cutare a spus asta și asta. Unui asemenea frate să-i fie rușine.“ Dacă voi cercetați aceasta și spuneți: „Este într-adevăr așa?“ și ascultați scandalul, să fiți atenți. Duhul Sfânt nu este într-un loc unde este păcat. O inimă în care locuiește Duhul Sfânt este umplută cu sfințenie, curăție, nu se gândește la rău, nu face nici un rău, ci crede totul, suferă totul și este îndelung răbdătoare.

Să nu vă certați! Dacă se ivește ceva în familie, să nu vă certați. Dacă mama spune: „Să nu te mai duci la biserica aceea veche. Acum te gândești numai la asta, să-ți lași să crească părul, și arăți ca o bunică.“ Să nu vă certați cu ea. Spuneți: „Da mamă, căci așa este corect. Eu te iubesc. Și mă voi ruga pentru tine cât trăiesc.“ Să nu vă certați!

Mânia produce mânie. Cine este cuprins de mânie, întristează pe Duhul Sfânt care trebuie să se retragă. Duhul Sfânt se depărtează, căci mânia aduce mânie. Dar Isus spunea: „*Prin aceasta toți oamenii vor recunoaște căci sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții.*“

Dragostea este roada Duhului Sfânt. Ați știut că voi sunteți înnoiți după chipul Creatorului vostru? (Efeseni 4:23-24). Știți voi că aveți calitățile Lui? Desigur, voi ați întâlnit oameni cu care vă place să stați împreună. Poate că nu știți de ce. Dar acest soi de oameni sunt iubitori și te simți atras de ei. Vi s-a întâmplat asta? Ați vrea pur și simplu să fiți în jurul lor. Este așa o atmosferă în jurul lor... umblarea lor, totul este așa de iubitor.

Ați mai cunoscut apoi și dintre aceea de lângă care, mai degrabă vă retrace. Întotdeauna vorbesc de ceva rău, sau bârfesc pe cineva. Ei sunt plini de critică la adresa altora. Se știe deja despre cine vorbesc ei, povestesc glume murdare, sau se distrează vorbind despre femei. Între așa oameni nu vă simțiți bine, chiar dacă se pare că ar fi oameni buni, dar ei creează o atmosferă rea. Ceea ce credeți, lucrurile pe care le faceți, preocupările voastre, ceea ce vorbiți, creează o anumită atmosferă.

Am vizitat un bărbat în acest oraș, la biroul lui. El este diacon la o biserică fină. Acolo se auzea muzică ușoară și alte lucruri. Erau acolo

aprox. 40 de tablouri cu femei dezbrăcate. Nimeni nu putea să-mi spună că el este un adevărat diacon. Lăsați-mă să știu ce priviți, ce citiți, ce muzică ascultați și cu ce fel de oameni umblați, iar eu vă voi spune ce fel de duh este în voi. Chiar dacă cineva mărturisește că este ceva, nu luați în seamă ce pretinde, căci faptele lui vorbesc mai tare decât cuvintele sale. Poate că cineva depune o mărturie că este creștin, dar fiți atenți ce fel de viață duce el. Aceasta vă spune ce este el. Puteți să vă închipuiți un creștin care să vă spună: „Vindecarea dumnezeiască a fost numai atunci, și azi nu mai este“? Ar fi aceasta o viață vrednică de Evanghelie?

"El a fost străpuns pentru păcatele noastre. Prin rănilor Lui suntem tămăduiți." Amin.

Chiar dacă voi spuneți: „Eu sunt un diacon.“ Nu dau nimic pe aceasta, chiar dacă ai fi un episcop. În urmă cu doi sau trei ani l-am auzit pe episcopul Sheen spunând: „Dacă cineva ar încerca să trăiască după Biblie, ar fi ca și cum ar merge printr-o apă murdară.“ Apoi el a spus: „Dacă eu merg în cer, când voi întâlni pe Isus, îi voi spune: ‘Eu sunt episcopul Sheen.’ El va spune: ‘O, da, am auzit de la mama Mea despre tine.’“ Așa ceva este păgânism. Dumnezeu să aibă milă de oamenii aceștia care hulesc Cuvântul.

Eu nu vreau să judec. Cuvântul este Adevărul. Duhul lui Dumnezeu va recunoaște ceea ce a scris El însuși. El se identifică cu Scriptura. Ea vorbește despre El, și voi vă identificați cu El prin faptul că credeți Scriptura. Aceasta este mărturia voastră cu care puteți să vă legitimați. Să nu vă certați cu alții, nici în familie. Cum am spus, dragostea produce dragoste, mânia produce mânie.

Fiți atenți la aceasta. Priviți pentru un moment la Isus ca exemplul nostru. Lăsați ca El să fie exemplul nostru. El era exemplul nostru. El a spus: „Un exemplu v-am dat, ca voi să faceți între voi cum v-am făcut Eu vouă.“ Fiți atenți! Când El a venit în lumea aceasta, era mai multă necredință ca niciodată. Dar aceasta nu L-a oprit pe El. El a continuat să predice și să vindece. El nu s-a lăsat împiedicat. El a fost criticat de la nașterea până la moartea Lui pe cruce. S-a lăsat El împiedicat? Nu! Niciodată! Care era ținta Lui? De a face întotdeauna ce era plăcut Tatălui, conform Scripturii.

Priviți la Isus! Noi vorbim despre faptul că noi ne smerim, dar

însuși Dumnezeu s-a făcut om. În loc să fie născut într-o casă plăcută, El s-a născut într-un grajd, lângă animale. Ei au pus pruncul în scutece. Cel mai sărac dintre săraci, și totuși El era Creatorul cerului și al pământului.

Într-o noapte rece și ploioasă, ucenicii au spus către Isus: „Învățătorule, am vrea să mergem cu Tine acasă.“ El a spus: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul.“ Dumnezeu Iehova s-a smerit El însuși și s-a făcut om, descoperit într-un trup ca al nostru, ca să ne mântuiască, pe tine și pe mine. Cine suntem noi? El a fost exemplul nostru. Cine sunt eu? Nimic.

Eu am vorbit azi într-o adunare mică și am spus: „Oricine este născut din Dumnezeu, trebuie să fie cercetat și pedepsit.“ Eu îmi amintesc de ceasul cel mare al încercării din viața mea. Fiecare om care este născut din Dumnezeu, acelaia Dumnezeu îi pune ceva în inimă, și o onorează. Satan îl pune la probă. Dacă acel ceva nu este în inimă, este gata cu voi.

Îmi amintesc când eram un bărbat tânăr de 23 de ani și îl țineam pe tatăl meu în brațe la spital. El era pe moarte, cu toate că îl vesteam pe Dumnezeu ca tămăduitor. M-am rugat pentru tatăl meu, și totuși el a murit în brațele mele de insuficiență cardiacă. Eu vedeam cum ochii lui s-au întors spre mine, privindu-mă, apoi s-au închis și el s-a dus să se întâlnească cu Dumnezeu.

L-am înmormântat lângă fratele meu, pe al cărui mormânt florile erau încă proaspete. Eu însumi predicam că Dumnezeu vindecă pe cei bolnavi, pe vremea când eram în serviciu și câștigam 20 de cenți pe oră. Soția lucra într-o fabrică de cămăși ca să ajute la întreținerea băiatului, Billy Paul de 18 luni, și a celui alt copil mic de 8 luni.

Eu am văzut cum sora Wilson a dat din cap. Ea își mai amintește de timpul acela. Aici văd pe Roy Slaughter și pe alții din acel timp. Ce făceam? Îmi mâncam bucățica de pâine pe drum și mă duceam acolo ca să depun mărturie despre dragostea lui Isus Hristos.

M-am dus la atelierul auto și am întrebat dacă pot să vorbesc mecanicilor. I-am întrebat: „Bărbaților, sunteți voi mântuiți?“ Era ceva în inima mea. Dacă mă duceam după cumpărături, oriunde, vorbeam despre ceea ce am experimentat eu. De multe ori veneam la ora două sau trei dimineața acasă, fiindcă mă rugam pentru bolnavi. După ce mă

odihneam puțin, îmi puneam hainele de lucru și plecam la treabă. De multe ori am rămas treaz până în zorii zilei.

Mă rugam și posteam foarte mult. Predicam că Dumnezeu este un Dumnezeu plin de har, plin de dragoste față de oameni. Și tatăl meu și fratele meu au murit. Fratele meu a murit când stăteam pe podium și predicam în biserica penticostală. Acolo mi s-a adus vestea că fratele meu a fost trântit de un automobil și a murit pe autostradă. După ce l-am înmormântat, a murit tatăl meu. Apoi am pus în mormânt și pe soția mea. Eu am venit aici pe platformă și am spus, cu șase luni înainte, că va veni o inundație. Am văzut un înger care ținea în mână un metru și a măsurat șapte metri deasupra lui Spring Street. Sandy Davis și alții care stau aici, au râs atunci de aceasta. „În anul 1884 s-a măsurat numai 20-25 centimetri mai mult“, spuneau ei. „Despre ce vorbești tu?“ Eu le-am spus: „Va fi așa, căci mi s-a arătat aceasta într-o vedenie. Așa mi s-a spus.“ Până astăzi este însemnat acolo pe Spring Street că apa a crescut la înălțimea de șapte metri și a inundat tot. Eu am spus mai departe că m-am văzut într-o barcă trecând pe deasupra acestui loc de închinare, și așa a fost.

În timpul acela soția mea a fost tare bolnavă. Eu m-am rugat pentru ea. Veneam aici în locul acesta. Oamenii mă așteptau deja. Eu spuneam: „Ea este pe moarte“. Și iar mă duceam pe la ea; m-am rugat foarte mult. Întindeam mâinile spre ea și ea îmi apuca mâinile și spunea: „Billy, eu te aștept și te voi întâlni în dimineața aceea.“ Ea a spus: „Eu doresc să te întâlnesc la acea poartă cu copiii și să te salut. Cheamă-mă numai, Bill, eu voi fi acolo.“ Cu aceasta ea a murit. A fost dusă la morgă și eu am venit acasă să mă odihnesc.

Billy Paul era îngrijit de familia Broy. El era așa de bolnav. Medicul spunea că ar putea muri în orice clipă. Pe când eram în rugăciune pentru Billy, a venit fratele Frank să-mi spună că fiica mea trage să moară. M-au dus la spital. Dar doctorul Adair nu mă lăsa să intru. El spunea: „Ea are meningită și poți să-l contaminezi pe Billy Paul.“ Sora medicală mi-a dat ceva să mă liniștesc, apoi am rugat-o să iasă puțin afară din salon. Am deschis fereastra și am aruncat pe geam ce-mi dăduse ea, am ieșit prin ușa din spate și m-am dus mai jos, unde era fiica mea. Cu toate că la geamuri erau puse plase, în ochișorii ei erau musculițe. Eu le-am gonit. M-am pus în genunchi și am spus: „O,

Dumnezeule, acolo zace tatăl meu și fratele meu, cu flori pe mormântul lor. Acolo zace și soția mea și aici moare fetița mea. Nu mi-o lua, Doamne.“ Dar se părea că El trăsesese o perdea și ar fi spus: „Încetează să te mai rogi, căci nu te voi asculta.“ Se părea ca și cum n-ar mai vorbi cu mine.

După ce nu mi-a mai vorbit, satana s-a folosit de ocazie și spunea: „Eu mă gândesc că tu ai spus că El este un Dumnezeu bun, și totuși El nu ascultă strigătul tău. Tu ești numai un tânăr. Uită-te prin oraș. Fiecare fată și fiecare băiat cu care ai fost împreună se gândesc că ți-ai pierdut mințile.“ El nu putea să-mi spună că nu există Dumnezeu, căci aceasta eu văzusem deja. Dar el îmi spunea că Dumnezeu nu se mai interesează de mine.

Toată noaptea am rămas treaz. Ziua următoare am spus lui Dumnezeu: „Ce am făcut Doamne? Arată-mi! Nu lăsa pe cel nevinovat să sufere din cauza mea, dacă eu am făcut ceva greșit.“ Eu nu știam că El m-a pus la încercare. Eu L-am rugat: „Spune-mi ce am făcut, vreau să aduc totul în ordine. Ce altceva am făcut decât am predicat și Ți-am predat pe deplin viața mea? Ce am făcut?“

Satana spunea: „Da, tu ai făcut toate aceste lucruri, dar acum când vine rândul tău, cu toate că ai spus celorlalți să creadă în Acel mare Vindecător, copilul tău este pe moarte și El nu te-a ascultat. Soția ta a murit de tuberculoză și pneumonie, și tu ai spus că El poate să vindece și cancerul. Cum stai acum cu aceasta? Tu ai spus întotdeauna că El ar fi un Dumnezeu bun. Ce spui acum?“ Eu începusem să-l ascult. Aceasta este o gândire după mintea omenească. Eu mă gândeam: „Așa este!“ Dumnezeu nici nu ar trebui să spună un cuvânt, ci să privească la copilul meu, și ea va trăi. Eu spuneam: „Aceasta este adevărat.“ Apoi mi se spunea: „Așa de mult ai făcut pentru El, și acum El îți face una ca asta!“ Eu am spus: „Așa este!“ Am început să meditez. Vedeți, totul se prăbușește dacă socotești cu mintea. Aceasta a rămas în fața ochilor mei și eram gata să spun: „Eu mă opresc.“ Dar după ce toată gândirea mea s-a prăbușit, m-am gândit la nașterea din nou și la viața veșnică. Eu nu știu ce aș fi făcut dacă aceasta nu ar fi fost, și noi nu ne-am fi cunoscut. Această biserică ar fi fost goală, mii și milioane în întreaga lume... Dar mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru lucrarea și harul Lui! Apoi mă gândeam: „Cine sunt eu ca să-I pun Maiestății întrebări? Cine sunt

eu ca să-I cer Creatorului, Acela care dă viață pe pământ, să-mi răspundă? De unde am primit eu copila? Cine mi-a dat-o? Nu este a mea. El mi-a dat-o pentru un anumit timp.“ Apoi am zis: „Satano, pleacă de la mine!“ M-am dus la căpătâiul copilei, am pus mâinile peste ea și am spus: „Dumnezeu să te binecuvânteze, iubito. Tata te va pune în brațele mamei și îngerii vor lua sufletul tău sus, și eu te voi vedea iarăși în dimineața aceea.“ Apoi am spus: „Doamne, Tu mi-ai dat-o, iar acum o iei iarăși. Chiar dacă m-aș omorî, vreau să zic ca Iov, căci eu Te iubesc și Te cred.“

Eu am spus: „Chiar dacă m-ai fi trimis în iad, tot Te-aș fi iubit, căci ceva m-a cuprins, ceva ce nu mă lasă.“ Cât de puțini trăiesc astfel de lucruri! Ei nu au fost niciodată pe un pământ așa sfânt.

Cum am spus azi dimineață, ei nu știu nimic despre aceste lucruri, cum pot ei să spună că ar fi copii ai lui Dumnezeu și totuși să tăgăduiască Cuvântul lui Dumnezeu? Cu aceasta tăgăduiți doar pe Duhul Sfânt, pe Domnul care v-a răscumpărat. Gândiți-vă la aceasta! Isus s-a smerit până la moarte pentru voi. El nu s-a certat. Când a fost lovit și scuipat, El a rămas liniștit. Când a fost tras de barbă și bătut peste față, El a rămas liniștit. El nu a lovit pe nimeni. El s-a rugat pentru ei, a umblat în smerenie. El a fost un exemplu de smerenie. El a fost plin de credință. De ce? El știa, Cuvântul Său nu putea să dea greș. El a fost Cuvântul și a trăit prin Cuvânt.

O, Dumnezeule, stau aici cu mâinile ridicate înaintea acestei adunări. Lasă-mă să trăiesc plăcut înaintea Ta. Lasă ca cuvintele Tale să fie cuvintele mele, ca să meditez asupra lor în inima mea. Fii Tu în inima mea și în gândirea mea. Ancorează poruncile Tale în inima și în mintea mea, căci eu doresc să Te văd pe Tine. Dacă vin încercări, lasă-mă să-L văd pe Hristos. Dacă unele lucruri se scurg greșit, lasă-mă să privesc spre Tine. Dacă eu fac tot ce pot, și vrăjmașul vrea să mă tulbure, lasă-mă să-L văd pe Isus și să întreb: „Ce ar face El?“

El a fost desăvârșit în Cuvântul Său, și una cu Cuvântul. El nu trebuia să se certe. El știa că El și Cuvântul sunt una. El știa că El este Cuvântul descoperit, și conform planului lui Dumnezeu, va ieși biruitor asupra întregii lumi. El știa aceasta, căci era conform Cuvântului Său. El avea credință, fiindcă era conform Cuvântului Său. El nu trebuia să discute cu nimeni ca să spună: „Vino doar aici!“

Diavolul a venit la mine spunând: „Iată ce fel de minuni mari se petrec în slujba ta. Tu ai o așa de puternică credință prin care faci aceste minuni. Eu te voi ajuta să ridici o clădire mare, de două ori mai mare ca aceea a lui Oral Roberts. Oamenii vor da cu plăcere. Tu trebuie numai să... Arată-le aceasta“ ... Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos! Căci este scris: „*El va trimite îngerii Săi și te vor lua pe brațe ca să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră.*“ Isus știa despre puterea lui. El știa ce putea să facă. El știa cine era, dar El vroia să se folosească de această putere numai la porunca lui Dumnezeu. El a vrut ca Dumnezeu și El să fie una în Cuvânt. El știa că orice ar spune, era Cuvântul lui Dumnezeu; chiar dacă ar trece cerul și pământul, Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece, va rămâne în veac.

El nu era certăreț și nu se enerva. El a vorbit cuvintele lui Dumnezeu. Fiecare Cuvânt care a venit de pe buzele Lui, era uns de Dumnezeu.

Nu ar fi aceasta minunat, dacă am putea spune aceasta despre noi? Cuvântul meu și Cuvântul lui Dumnezeu este același. Orice spunea El, Dumnezeu o onora, pentru că: „Eu nu fac nimic, până nu-Mi spune El.“

Aici vedeți voi exemplul vostru. Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie. Nu preoții cu învățătura lor și cu prestigiul lor, care fac rugăciuni lungi, ca să înghită casele văduvelor, și care ocupă locurile cele mai însemnate. Așa o viață nu este vrednică de Evanghelie. Dar El a fost vrednic de Evanghelie, și Dumnezeu a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea. De El să ascultați. El este Cuvântul Meu. Cuvântul Meu este El. Eu și El este unul și Același.“

Fiți atenți! El știa conform Cuvântului Său, că El va ieși biruitor peste întreaga lume. El știa despre începutul Cuvântului. El era încredințat când a zis: „Nu va da greș niciodată.“ De aceea El a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece.“ Aceasta a spus El, care era una cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. El nu făcea ce așteptau alții, ci spunea: „Cine poate să Mă învinuiască de vreun păcat? Cine poate să Mă învinuiască de necredință? Dacă Eu scot draci prin degetul lui Dumnezeu, fiii voștri prin ce scot?“ (Luca 11:19-20). Vedeți voi de ce depinde aceasta? Nu este de ajuns dacă cineva spune că el ar fi scos draci.

Oamenii din timpul Lui vorbeau despre El și-L batjocureau. Ei Îl

umileau în diferite feluri și răspândeau multe lucruri rele și neadevărate despre El. Dar El a mers mai departe.

Oamenii din timpul acesta sunt neobrăzați. Ei se tem să ia pe Dumnezeu cu făgăduințele Sale în organizația și biserica lor. Se tem de El, de cerințele Scripturii pentru timpul acesta. Ei recunosc că în situația lor modernă, cu Evanghelia lor socială pe care ei o predică, nu pot rezista față de provocarea ceasului acestuia, așa cum Samson nu putea aceasta în situația lui.

Numai Dumnezeu poate aceasta, conform planului Său și a făgăduințelor Lui. Cu toate că ei se numesc creștini, ei au pus în locul Cuvântului lui Dumnezeu dogme omenești după care se ghidează, dar se tem să-și pună credința lor în Dumnezeu, pe care pretind că L-ar iubi. Credeți voi că așa o viață este vrednică de Evanghelie? Aceasta nu poate să fie. Cu toate că ei sunt membri în biserică, ei nu sunt vrednici de Evanghelie. Isus a spus: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia. Aceste semne vor urma celor ce cred.”* Dacă voi tăgăduiți că aceste lucruri vor urma credincioșilor, atunci cum ați putea duce o viață rodnică? Voi poate sunteți atenți să nu vorbiți lucruri rele, să țineți cele zece porunci, dar toate aceste lucruri nu sunt de ajuns. Cu aceasta încă nu sunteți vrednici de Evanghelie. Preoții din timpul acela nu erau vrednici de Evanghelie. Isus le-a spus lor: „Voi sunteți de la tatăl vostru, de la satan.” Dar nimeni nu ar fi putut arăta cu degetul spre ei. Oricine se făcea vinovat de ceva, era omorât cu pietre fără milă.

Ei erau bărbați cumsecade, dar Isus le-a spus: „Tatăl vostru este diavolul.” Cu toate că mulți se numesc creștini, ei se țin tare de dogmele lor și de crezurile lor, conform gândirii timpului acestuia. Și cine vrea să aibă succes la oameni, trebuie să meargă cu aceste lucruri moderne ale timpului acestuia. Lăsați-mă să spun aceasta cât se poate de clar. Dacă cineva în timpul acesta vrea să aibă succes, el trebuie să se acomodeze intelectului modern. Atunci ei vor spune: „O, el este minunat. El are o înfățișare plăcută și nu predică mai mult de 15 minute. Predicatorul nu ne ceartă mereu pentru scăpările noastre.”

Atunci lui să-i fie rușine. Un bărbat care stă la amvon și vede păcatul timpului acestuia, dar nu spune nimic împotriva lui, cu el ceva nu este în ordine. El însuși nu este vrednic de Evanghelia pe care o pretinde că o predică. Aceasta este adevărat. Ei caută motive și scuze

pentru adunările lor.

Nu demult a venit cineva de la o biserică însemnată care a vrut să scrie despre tema "Vindecarea dumnezeiască". El spunea: „Frate Branham, noi te iubim în organizațiile noastre, în națiunea noastră și în lumea întreagă. Noi te iubim. Eu am venit ca să aflu mai mult despre vindecarea dumnezeiască.“ În timpul convorbirii el spunea: „Numai una are biserica noastră să-ți obiecteze. Anume, că tu ai părtășie cu penticostalii.“ Eu am spus: „Natural, este adevărat. Știi tu, eu am așteptat după o ocazie, nu numai să vorbesc cu ei. Eu sunt gata să vin în orașul tău, dacă biserica ta este gata să mă sprijine.“ Apoi el a răspuns: „Aceasta eu nu o voi face.“ Eu i-am spus: „Aceasta m-am gândit eu imediat.“ El a mai spus: „Denominațiunea mea nu este de acord cu aceasta.“ Asta este așa o scuză, ca de exemplu: „Eu mi-am luat o nevastă sau mi-am cumpărat o pereche de boi.“ La ce folosesc oamenilor decorațiile lor academice și prestigiul lor în denominațiunile lor, dacă ei în slujba lor nu sunt vrednici de Evanghelie, cum găsim noi scris în Biblie? Cum poate cineva să se numească creștin și să fie mulțumit ca membru al unei biserici, fără a crede totul ce este scris în Biblie?

Cum stau lucrurile cu femeia care își taie părul și se îmbracă imoral? Cum este cu bărbații? Ei au numai o formă de evlavie, beau, fumează, sunt căsătoriți de câteva ori și stau în slujba bisericii, câteodată chiar ca predicatori. Cum pot oamenii să ducă așa o viață? Este aceasta o viață vrednică de Evanghelie? Dacă femeile încep o ceartă prin telefon, este aceasta o viață vrednică de Evanghelie? Dacă cineva dezbină biserica și face o ceartă între frați, este aceasta o viață vrednică de Evanghelie? Ce propovăduim noi?

Dacă se tăgăduiește puterea lui Dumnezeu, atunci rămâne numai o formă de evlavie. De aceștia să vă îndepărtați. Ei nu vor să asculte, ei nu vor să facă după Cuvânt. Ei și bisericile lor se scuză, ca să nu creadă. Dar Domnul Isus este astăzi în stare să vorbească inimii unui om și să-i spună: „Du-te, vorbește Evanghelia deplină!“ „Dar biserica mea, Doamne, nu este de acord cu aceasta! Motivează-mă Te rog. Eu sunt un păstor al unei biserici mari în cetatea aceasta, Doamne. Noi slăvim Numele Tău aici, dar aceasta nu pot s-o fac.“

Se aduc mereu aceleași motive la suprafață. Ei nu vin la sărbătoarea

duhovnicească, la Cuvântul făgăduit și legitimat. Isus a spus: „*Unde este stârvul, acolo se adună vulturii.*“ Nu ulii, ci vulturii. Unde este murdăria acolo se adună ulii, dar unde este hrana proaspătă și curată, acolo se adună vulturii. Cuvântul este hrana vulturilor.

Ceilalți nu vin la sărbătoarea duhovnicească, cu toate că sunt invitați. Credeți voi că Dumnezeu a dat invitația unei mari treziri, în ultimii 15 ani, în America? Dar ei nu au venit. Este așa o viață vrednică de Evanghelie, dacă se refuză invitația, cu toate că ei sunt de părere că ar fi creștini?

Nu demult a venit la mine un bărbat cu vază, mi-a dat mâna peste masă și a spus: „Frate Branham, eu te iubesc. Eu cred că tu ești un slujitor al lui Dumnezeu.“ Eu am răspuns: „Mare mulțumire! Doctore, și eu te iubesc.“ El a continuat, spunând: „Aș vrea să-ți comunic cât de mult te iubesc ca frate. Poți să-ți amintești de soția mea, de domnița mea mică, care șade aici?“ Eu am răspuns: „Da, îmi amintesc.“ „Medicii i-au dat numai două săptămâni de trăit, cu cancerul pe care îl avea. Dar tu ai venit în orașul nostru și te-ai rugat pentru ea. Ai privit în sus, ai avut o vedenie, ai privit apoi la ea și mi-ai spus: „Așa vorbește Domnul: ea este vindecată.“ Pe spatele ei se putea vedea o tumoare mare. Astăzi acel loc nu se mai găsește. Privește, ea este astăzi în viață.“ Mai departe el a spus: „Să nu-mi iei în nume de rău că de aceea te iubesc așa de mult, din cauza rugăciunii de credință. Eu te cred pe tine ca slujitor al Domnului, căci atunci când tu m-ai văzut, mi-ai spus exact ce se va întâmpla.“ El a spus: „Dar aș vrea să te fac atent la ceva, frate Branham. Tu știi, eu fac parte din direcția cea mare a penticostalilor.“ Eu am spus: „Da, aceasta îmi este cunoscut.“ Apoi el a mers mai departe: „Nu demult am vorbit cu frații și ei m-au rugat să stau de vorbă cu tine; și ei sunt de părere că ar fi o rușine ca tu, cu o slujbă dată de Dumnezeu, s-o folosești numai pentru oamenii simpli din acest cartier.“ Eu am spus: „Aceasta este adevărat.“ Apoi el a spus: „Dumnezeu a hotărât această slujbă, ca să fie mutată în lumina intereselor publice.“ Eu puteam să văd că satan era acel ce vorbea. Mă gândeam cum va merge el mai departe și la ceea ce spunea mama mea: „Dați vacii o funie lungă și ea singură se va spânzura cu ea.“ Și el a continuat: „Este doar o rușine, de ce mai faci aceasta? Tu nu ești în stare să-ți cumperi măcar o mâncare cumsecade. Privește dar la Oral Roberts și la ceilalți, unde au ajuns ei.

Vorbești numai aici, la câteva sute de oameni, cu așa o slujbă.“ Eu am spus: „Asta este adevărat.“ El a spus: „Noi suntem gata să te primim cu plăcere și să colaborezi cu noi. Noi suntem în stare să-ți plătim toate călătoriile cu avionul și să-ți oferim săptămânal 500 de dolari, iar dacă dorești, chiar și mai mult. Noi am plănuit să te trimitem în cele mai mari orașe ale țării, ca cei de afară, cei cu vază, să afle despre aceasta. Până acum ai vorbit doar la cei din clasa de jos, dar de acum încolo vei vorbi celor din clasele de sus. Să vadă și ei mâna Domnului! Și eu sunt gata să iau pe soția mea cu noi ca dovadă, ca să fie o mărturie la ceea ce vorbești.“ Eu am spus: „Aceasta ar fi minunat.“

Acest bărbat era într-o poziție de conducere, era un autor de cărți, un doctor în literatură, dar nu cunoștea Scriptura.

Voi știți că Domnul nu a dat semnul deosebirii în Sodoma, ci numai la gruparea aleasă a lui Avraam. Dar acest bărbat nu vedea aceasta. Eu stăteam acolo și ascultam, ca să văd ce se ascunde acolo. Apoi l-am întrebat: „Ce am de făcut?“ El a răspuns: „Frate Branham, noi am discutat ca unele lucruri mici pe care la predici să le lași deoparte, ca de exemplu: botezul în Numele Domnului Isus și alte lucruri mărunte pe care le predici. Tu trebuie să primești ceea ce învățăm noi și trebuie să îngădui ca femeile să fie primite ca predicatori, etc.“ Apoi eu am zis: „Acum, știi tu, eu sunt surprins că un slujitor ar vrea să instruiască pe un alt slujitor al lui Dumnezeu. După ce mi-ai adus încredințarea de slujitor și mai mult, ca prooroc, ar trebui să știi că Cuvântul sau descoperirea Cuvântului i se dă unui prooroc. Dar tu te îndepărtezi de aceasta. Asta să fie inteligența ta, ca tu să mă provoci să fac un compromis? Pentru mine Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă mai mult decât viața. Nu frate, chiar dacă ar fi un papă, în nici o împrejurare nu pot să primesc oferta aceasta. Este vorba de viața veșnică. Este vorba: trăiești sau mori!“

Nu demult am văzut tabloul acela mare cu Universitatea lui Oral Roberts, care a costat 50 milioane de dolari. Eu știu că fratele Shacarian și fratele Williams fac parte din comitet. Și el avea o clădire de trei milioane. Aceasta era foarte mult ce a făcut Dumnezeu pentru el ca penticostal. Eu mă gândeam: „Ce au vrut ei cu un seminar, eu sunt doar împotriva!“ Lozinca sună așa: „Seminar, căminul viitor al marelui Oral Roberts!“ Când am plecat pe stradă în jos, m-am gândit când a

venit Oral Roberts în adunările mele în cortul acela mic din Kansas City.

Apoi am văzut căminul viitor al lui Tommy Osborn, care costa circa trei-patru milioane de dolari. Acesta este unul dintre cei mai fini bărbați trimiși de Dumnezeu. Eu mă gândeam când l-am întâlnit pe el ca un bărbat tânăr, nervos, cu soția lui... El îmi spunea: „Frate Branham, eu am fost prezent când acel demonizat a venit pe platformă și te-a amenințat, spunând: ‚Te omor și te arunc în mulțimea poporului!‘, dar tu ai rămas liniștit. Da, apoi ai vorbit, arătând spre el: ‚Satan, eu îți poruncesc în Numele Domnului Isus, ieși afară din acest bărbat!‘ Am văzut că aceasta s-a întâmplat într-o clipă și acel bărbat a căzut la picioarele tale. Și tu spuneai acelui bărbat: ‚Pentru că ai provocat pe Duhul Domnului, trebuie să stai jos, în Numele Domnului!‘“

Apoi fratele Osborn îmi spunea: „Frate Branham, Dumnezeu este Dumnezeu, eu m-am retras pentru două-trei zile.“ Acum el povestește despre aceea și se rușinează. Apoi m-a întrebat: „Crezi tu că eu posed un dar de vindecare?“ Dar eu i-am spus: „Uită asta Tommy, tu ai fost trimis să predici Evanghelia. Du-te și predic-o împreună cu Bosworth“

Când am văzut clădirile celor doi bărbați, m-am gândit că eu am început înaintea celor doi, și mă gândeam: „Aici este Oral Roberts. Numai în ultimul an el a primit patru milioane de dolari. Un sfert din venitul misiunii creștine din lumea întreagă a venit în mâinile unui singur bărbat.“

Acum, Oral Roberts este fratele meu, eu îl iubesc, el este un bărbat bun, eu îl prețuiesc mult și el pe mine, dar în ce privește Scriptura nu ne putem uni... Același lucru este și cu Tommy Osborn. Când m-am dus în birourile lor și am văzut la ce au ajuns ei, mă gândeam că ar trebui să mă rușinez când ei vor veni la mine și vor vedea biroul meu sărăcăcios, care constă dintr-o rulotă. Mă gândeam: „Ce ar spune ei la aceasta?“ Apoi am ieșit afară și am meditat: „Deci acesta este căminul viitor al lui Tommy Osborn. Dar cum este cu mine?“ Apoi ceva îmi spunea: „Privește în sus!“ Și imediat m-am gândit: „Da, Doamne, eu pun tezaurul meu sus în cer, căci acolo este inima mea.“ Eu spun aceasta nu ca să trezesc compătimire, dar acesta este adevărul. Dumnezeu știe că acesta este adevărul.

Unde sunt tezaurele voastre? Dacă vreți să fiți ceva mare, nu sunteți

nimic. Dar dacă ați ajuns acolo că nu doriți să fiți ceva mare, ci numai un slujitor smerit al lui Hristos, atunci aceasta este singura scăpare.

În Chicago, niște frați au format o denominațiune, renunțând la independența bisericii lor. Ei s-au sfătuit că au nevoie de un bărbat cu o decorație academică. Dar eu le-am spus imediat: „Voi sunteți pe un drum greșit. Dacă voi aveți într-adevăr nevoie de un păstor pentru biserică, atunci țineți privirea după un bărbat smerit a cărui inimă să ardă cu focul lui Dumnezeu, chiar dacă el aproape că nu își poate citi numele. Așa un bărbat să vă căutați, nu pe unul care pretinde că știe totul, ci pe unul care oferă Cuvântul lui Dumnezeu ca hrană.”

Unii spun: „Frate Branham, tu trebuie să-ți retragi exprimarea.” Mulți oameni sunt nervoși, căci ei sunt școliți. Voi spuneți că ei nu sunt bolnavi de nervi, numai învățați. Aș vrea să vă întreb, puteți voi să-mi explicați procedeele lor și totuși să susțineți că ei nu sunt bolnavi de nervi? Ce îi mișcă pe ei la astfel de procedee în timpul acesta? Fiecare este dornic să mijlocești pentru denominațiunea lui. Dar Domnul Isus nu a fost așa. El nu s-a grăbit în nici un lucru, El nu dorea nimic. El este exemplul nostru.

În națiunea noastră este mai multă criminalitate decât oricând înainte. Ce este pe dos? Tineri și chiar membri din biserici își iau viața. Bărbații își împușcă femeile, femeile își ard copiii. Priviți valul de criminalitate! Puteți voi să îmi spuneți că ei nu sunt bolnavi mintal? În ce constă atunci pricina pentru procedeele lor? Națiunile tind după putere, fiecare ar vrea să stăpânească pe celălalt, fiecare ar vrea ca steagul lui să fluture.

Niciodată nu a fost lumea așa de imorală ca acum. Pot aceste femei dezbrăcate de azi să mai aibă pretenția că ar fi normale? Asta este imposibil. Ascultați, în Biblie este un singur caz în care un om s-a dezbrăcat. Dar acesta era demonizat, cu o legiune de demoni și nu mai era normal la minte. Dar când L-a întâlnit pe Isus, el a fost eliberat și normal că el atunci s-a îmbrăcat.

Pentru ce vă dezbrăcați voi acum? Aceasta este doar de la diavolul. Și apoi mai spuneți că nu sunteți bolnavi de nervi? Dacă voi treceți de patru străzi (intersecții de străzi – în SUA intersecția consecutivă a unei străzi cu alte două se numește "Bloc") în oraș și nu vedeți femei dezbrăcate, atunci veniți și spuneți aceasta. Ceea ce fac ele nu este

normal. Dar o femeie cumsecade nu face așa ceva.

Ați știut voi că în Statele Unite se cheltuiesc mai mulți bani pentru băuturi alcoolice decât pentru alimente? Oamenii se bagă chiar în datorii ca să-și cumpere alcool. Urmarea la toate acestea este că ei ajung în spitalele de nebuni. Medicii din întreaga lume au constatat că această boală, cancerul, se face din cauza fumatului. Bărbați și femei continuă să fumeze și vă suflă fumul în față. Nu sunt aceștia bolnavi de nervi?

Și aceasta cu toate că Evanghelia lui Isus se predică. Și Dumnezeu a legitimat aceasta sub forma stâlpului de foc, descoperindu-se în mijlocul poporului Său, ca să arate că Isus Hristos lucrează în ultima perioadă înaintea venirii Sale, prin aceasta dând ultimul semn. Dar ei batjocoresc mai departe, cu toate că sunt membri bisericii. Este aceasta o stare sănătoasă?

Explicați-mi starea femeilor de astăzi. Ele își taie părul, umblă cu îmbrăcăminte bărbătească și lumească. Dumnezeu ne avertizează în Biblie despre aceasta, că unei femei cu părul tăiat nu-i este permis să se roage în biserică. Dacă ea totuși face aceasta, ea îl necinstește pe bărbatul ei. Cu toate că ea pretinde că ar fi creștină, ea totuși dovedește că este imorală. Bărbatul are dreptul să se despartă de ea și să o trimită de acasă. O femeie care aude despre aceste lucruri și totuși își taie părul, cu toate că ea se numește creștină, dacă ea nu este bolnavă de nervi, atunci spuneți-mi ce este cu ea?

Da, ei sunt nevrozați cu toate că sunt învățați și au decorații academice. Astăzi se folosește mai mult timp ca copiii să învețe algebra și biologia, decât să citească Biblia și să li se vorbească despre Isus Hristos. Fiecare copil din țară poate să spună cine este David Crocker, dar abia o treime poate să spună cine este Isus Hristos. Nu este aceasta boală nervoasă? Am mai putea încă vorbi și de alte lucruri care se fac. Bisericile sprijină lucruri care sunt osândite de Biblie.

Gândiți-vă că Lot era un bărbat înțelept. Biblia spune că păcatele din Sodoma erau așa de mari și urâte, că au produs sufletului neprihănit al lui Lot mult chin. Dar el nu avea curaj să se ridice împotriva, deoarece el era primarul orașului. Lot știa că ei lucrează pe dos, dar el nu avea curajul să se ridice împotriva.

Acum vedeți, câți au citit totuși Biblia ieri în America ca să-și pregătească predica pentru astăzi? Desigur au citit în ea despre botezul

în Numele Domnului Isus Hristos și despre botezul cu Duhul Sfânt și aceea că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, și că semnele vor urma pe cei care cred în Numele Lui. Câți au văzut totuși aceasta? Dar ei au adus dezvinovățirile denominaționale la suprafață, în loc să vestească ceea ce este scris în Biblie.

Vedeți, tot ce se întâmplă astăzi prin biserici, lucruri care nu sunt după Cuvânt, Biblia le osândește, și ei știu că acestea sunt împotriva Cuvântului, dar nu au curajul să spună ceva împotriva, cu toate că toți se numesc creștini. Nu este aceasta o Sodomă modernă?

Dumnezeu să ne dea pe cineva care să se ridice împotriva acestor lucruri, pe un bărbat ca Ioan Botezătorul, care spunea: „Secura a și fost înfiptă la rădăcina pomilor care nu aduc roadă.“ Țara se compară cu Sodoma și Gomora, dar modernă. Este ca și cum ar trăi tot acolo.

Dacă Evanghelia este Adevărul, atunci haideți să lăsăm totul și să trăim pentru aceasta. Fiți adevărați creștini! Da, Amin!

Scuzele lor sunt crezurile lor și ale denominațiunilor lor. Ei seamănă cu acei pomi care cu umbra lor acoperă sămânța. M-am gândit că în urmă cu 15 ani am plantat un brad aici, ale cărui crengi atârnav până jos, încât nici o iarbă nu creștea sub el. Într-o zi am tăiat acele crengi de jos, și acum crește sub el iarba. Sămânța de iarbă a zăcut acolo dinainte, dar era nevoie de lumină ca s-o poată aduce la suprafață. Atât timp cât denominațiunile lor aduc motivele lor la suprafață, ei țin umbră seminței, împiedicând lumina să vină; și fac același lucru pe care l-a făcut și Lot.

Aruncați totul și lăsați lumina Evangheliei să lumineze launtru vostru cu puterea lui Isus Hristos. Dacă acoperiți lumina, sămânța nu va ieși la suprafață, dar dacă lumina pătrunde, sămânța va ieși la viață. De aceea spun unii: „Nu mergeți la astfel de adunări.“ Ei se tem că lumina va veni peste câțiva din membrii lor.

Amintiți-vă de femeia samariteancă de la fântână; ea stătea înaintea lui Isus Hristos în acea stare imorală, și El i-a descoperit toată starea ei. Apoi ea a spus: „Doamne, eu văd că Tu ești un prooroc.“ Dar preoții timpului aceluia spuneau despre el că este de la diavolul. Pentru femeia aceea, cazul era clar; Lumina a luminat sămânța care era în ea, și pentru ea viața anterioară a luat sfârșit. Ea a mers prin cetate slăvind pe Dumnezeu și spunând: „Veniți să vedeți pe un bărbat care mi-a spus tot

ce am făcut, nu este El Mesia?“ Ce s-a întâmplat? Lumina a pătruns sub umbra care o înconjura pe femeia aceea.

Acum vrem să privim o viață care este vrednică de Evanghelie. Aș vrea să compar pe Pavel cu tânărul bogat. Aceeași lumină i-a pătruns pe amândoi. Amândoi au avut aceeași invitație din partea Domnului Isus Hristos. Amândoi au cunoscut bine Scriptura, amândoi erau teologi. Nu uitați aceasta!

Isus a spus tânărului bogat: „Ține poruncile!“ Tânărul a spus: „Acestea le-am ținut din tinerețe.“ Acesta avea Cuvântul numai pe baza științei. Pavel însă avea germenul vieții în el. Când Lumina a venit peste Pavel, el a spus: „Cine ești Tu, Doamne?“ Răspunsul a fost: „Eu sunt Isus.“ Și Pavel a zis: „Aici sunt Doamne, ce vrei să fac?“ El era pregătit ca să-L primească.

Lumina a venit peste amândoi. La unul a adus rod, la celălalt nu. Așa este și astăzi. Există o biserică firească și una duhovnicească.

Tânărul bogat avea motivele lui. El nu putea să facă aceasta căci avea mulți prieteni lumești de care nu voia să se despartă. Așa este și astăzi cu mulți oameni, ei aparțin de o biserică ca și de o lojă, și se gândesc că nu pot să o părăsească. Ei beau și fac alte lucruri de felul acesta.

Acum este vorba de voi. Eu am vrut să spun cu aceasta că o biserică care tăgăduiește Cuvântul lui Dumnezeu, devine o lojă.

Tânărul bogat avea motivele lui, cu toate că el ținea sus mărturia lui de credință. El era un bărbat bogat, avea înțelepciune, dar se îngrijea mai mult de lucrurile pământești. La înmormântarea lui, fără îndoială predica a fost ținută de unul cu gulerul întors, care poate a zis: „Fratele nostru iubit, președintele orașului acesta, este acum în brațele Celui Atotputernic, căci el a fost un membru credincios al bisericii, el a făcut aceasta și aceea.“ Dar Biblia ne spune: „Bogatul a deschis ochii în iad, în chin.“ Chiar și în iad el a vrut să aibă influență. El a văzut pe Lazăr în sânul lui Avraam și spunea: „Părinte Avraame, trimite pe Lazăr aici.“ Încă îl mai numea pe Avraam "Părinte". El avea cunoștință, și în viață a mers la biserica intelectuală, dar când lumina a pătruns, el a refuzat-o.

Oare nu este acesta mersul bisericilor de astăzi? Ei nu bagă de seamă că Dumnezeu lasă lumina ca să lumineze pe cărările lor, dar ei țin tare de intelectul lor, dând lucrurilor o altă explicație, rămânând mai

departe în poziția lor socială și în gruparea intelectuală.

Pavel avea și el o poziție mare și o cunoștință renumită. Era învățat de Gamaliel, mâna dreaptă a marelui preot, încât a primit puterea deplină să prigonească pe creștini. Dar când Lumina a luminat pe calea lui și a văzut Stâlpul de Foc, același care a condus poporul Israel prin pustie, el a cunoscut că acesta era Isus Hristos. El a părăsit tot ce știa și a venit la viață.

Ați putea considera viața bogatului ca vrednică de Evanghelie? Cu toate că el credea. Se poate considera așa o viață între cei lumești și intelectuali, ca vrednică de Evanghelie?

Dar Pavel, după ce a primit Lumina, cât era el de înțelept, nu a mai folosit cuvinte înalte. El le spunea corintenilor: *„Când am venit la voi, n-am venit cu o vorbire și înțelepciune strălucită, și propovăduirea mea nu stătea în vorbe înduplecătoare, ci într-o dovadă dată de Duhul Sfânt și de putere.”*

Credința voastră să fie întemeiată în puterea învierii lui Isus Hristos. În aceasta constă viața. Fiți atenți, Pavel nu a folosit niciodată știința lui, și nu s-a dus la gruparea aceea intelectuală. El a umblat în Duhul lui Hristos, smerit și ascultător Cuvântului lui Dumnezeu, care era atât de contrar tuturor crezurilor și dogmelor lor false.

Pavel a văzut Lumina și a umblat în ea. În fiecare epocă viața lui Isus Hristos a venit la suprafață printr-un om deosebit. Oamenii au văzut Duhul lui Dumnezeu acționând în ei. Cei smeriți au crezut aceasta. Pavel a reprezentat pe Isus Hristos așa de tare, încât tot ce era atins de el, era binecuvântat. Pavel a lăsat totul în urma lui, tot ce avea el. El se ducea la pescari și cerșetori, și reflecta lumina și dragostea lui Isus Hristos. El a spus: „Eu port semnele lui Isus Hristos în trupul meu.” Ce deosebire între preoții cei de vază și Pavel! Când a fost în primejdie la Roma, nimeni nu l-a sprijinit, dar totuși el a putut spune: *„M-am luptat lupta cea bună, am sfârșit alergarea, am ținut credința, acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da Judecătorul cel drept în ziua aceea, și nu numai mie, ci tuturor acelor care iubesc venirea Lui.”*

– Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie! –

Evanghelia a fost reflectată prin Pavel. Înainte de a putea face el asta, a mers în Arabia și a stat acolo trei ani, cercetând Vechiul

Testament, și a aflat că acesta era Isus Hristos despre care a fost prorocit. El a lăsat să lumineze Evanghelia, și o ceată smerită de oameni a văzut aceasta. El și-a continuat drumul, fie că-i era foame sau sete. Un așa bărbat, ca Pavel în acel timp, ar fi primit milioane de dolari și ar fi putut să ridice fel de fel de clădiri. Dar el avea numai o manta și îl ruga pe Timotei să i-o aducă (2Timotei 4:13). Dima a fost părtaș la această slujbă, a văzut modul de viață al lui Pavel și s-a gândit: "Omul acesta, cu o astfel de slujbă, și are doar o haină...". Despre el Pavel a zis: „*El m-a părăsit din dragoste pentru lumea aceasta.*“

Acum îmi vine în minte și Martin, care s-a luptat pentru Evanghelie înainte de a se pocăi. Într-o zi el a întâlnit un cerșetor care era pe moarte și care nu avea nimic împotriva frigului, nici măcar un palton, deși erau destui oameni care treceau pe lângă el, și care ar fi putut să-i dea o îmbrăcăminte. Dar Martin, când l-a văzut, și-a rupt paltonul în două, și o jumătate i-a dat-o lui, spunându-i: „Așa vom putea trăi amândoi.“ Apoi el s-a dus acasă și s-a culcat. Gândindu-se la omul acela, el plângea. Apoi s-a trezit din somn și l-a văzut pe Isus Hristos stând în camera lui cu această bucată de palton cu care l-a învelit pe cerșetor. Domnul Isus a spus în Cuvântul Său: „*Dacă ați făcut unuia dintre cei mai neînsemnați frați de-ai Mei aceste lucruri, Mie Mi le-ați făcut.*“ Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie: de a nu ține la viața ta.

Priviți pe Policarp: el s-a luptat împotriva bisericii romane pentru botezul în Numele Domnului Isus Hristos. El a fost ars pe rug, în locul unde a fost dărâmată o baie publică. Priviți pe Ireneu și pe toți ceilalți care au suferit în același fel. Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie!

Citiți ce a spus Pavel în Evrei cap.11, cum au fost ei omorâți. Aceasta este o viață vrednică de Evanghelie!

Dar cum stau eu cu viața mea și voi cu a voastră? Cum vom sta la judecată, în comparație cu acești bărbați? Acum știți ce să faceți dacă ați primit viața veșnică? Cu aceasta, întrebarea voastră a primit răspuns. Voi puteți să alegeți partea intelectuală, sau partea duhovnicească. Dacă voi aveți într-adevăr viață veșnică, voi știți ce se întâmplă...

Pavel avea o așa dragoste față de oamenii neștiutori și orbi, care nu credeau în Evanghelie, încât era gata să accepte să fie lepădat, dacă prin aceasta ei ar fi intrat. Aceasta mă rușinează pe mine, căci eu am fost

gata să-i las după ce ei nu mă ascultau. Eu eram convins și mă căiam. Indiferent ce ar spune unii, așa o viață este vrednică de Evanghelie.

Ca și bogatul, cei mai mulți dintre noi refuză Cuvântul vieții și sunt mulțumiți să fie membrii unei biserici. Ei duc o viață care este nevrednică de Evanghelie, cu toate că ar fi putut să primească Evanghelia. Acesta este Adevărul.

Cum ar putea să lumineze Evanghelia printr-o lumină care s-a întunecat, dacă ei tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu – singura posibilitate de a duce o viață vrednică de Evanghelie. Și aceasta constă în a permite lui Hristos și Cuvântului Său ca să se descopere prin noi într-un mod desăvârșit, ca Dumnezeu să legitimizeze orice Cuvânt pe care L-a exprimat El. Hristos a murit și s-a dat El singur ca jertfă înaintea lui Dumnezeu, și s-a întors înapoi în chipul Duhului Sfânt, ca să se descopere personal prin poporul Său și să continue lucrarea Sa prin voi și prin Cuvântul Său făgăduit, reflectându-se pe Sine în aceste zile.

Ioan Botezătorul a trăit aceasta atunci când L-a văzut și L-a auzit pe Hristos. Hristos a intrat în apă și Ioan a exprimat aceste cuvinte: „*Iată Mielul lui Dumnezeu...*“ Nimeni altul nu a constatat aceasta... Dar el a văzut lumina care a venit jos din cer, în chipul unui porumbel, și glasul spunea: „*Acesta este Fiul Meu în care îmi găsesc plăcerea.*“ Isus a stat în apă – Emanuel a stat înaintea predicatorului, care a fost privit de ceilalți ca radical, dar Isus a spus înaintea poporului: „Lasă Ioane, să se facă așa ca să împlinim tot ce trebuie împlinit.“ Ioan a spus: „*Doamne, eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vi la mine?*“ Ei priveau unul la celălalt – proorocul și Dumnezeu. Isus știa că El este jertfa care trebuie spălată înainte de a se jertfi. Isus știa că Ioan era sincer și a depus o mărturie pentru el.

Rugați-vă lui Dumnezeu, ca El să lase Lumina să lumineze în timpul acesta în voi, ca să deveniți un slujitor ascultător al lui Dumnezeu și apoi să lăsați ca roada Duhului Sfânt să se găsească în continuu în viața voastră. Așa o viață este vrednică de Evanghelie.

Noi suntem mesagerii timpului acesta și noi trebuie să împlinim toată dreptatea. Dacă noi suntem creștini ai timpului acesta, atunci să primim pe Isus Hristos în inimile noastre. El este Cuvântul, să nu tăgăduiți nimic din el.

Puneți Cuvântul în inimile voastre și fiți lumini, și observați ce fel

de roadă a Duhului Sfânt se descoperă în voi în împlinirea făgăduințelor Biblice. Dumnezeu dorește să realizeze în noi Cuvântul Său. El vrea să folosească inima ta și a mea pentru aceasta. El vrea să folosească ochii, limba și tot ce avem noi pentru aceasta. El a spus: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.“ Vița dă hrană și viață mlădițelor. Mlădițele poartă roade. Așa o viață este vrednică de Evanghelie.

Rugăciunea mea este ca toți cei ce sunt aici prezenți și care mă aud prin transmisie, Dumnezeu să-i binecuvânteze cu harul Lui întreg și Duhul Lui cel Sfânt să se coboare peste noi toți, așa ca noi să ducem o viață la care Dumnezeu să poată spune: „Eu îmi găsesc plăcerea în ei.“ Facă-se ca voi, care nu ați primit botezul Duhului Sfânt, să-l primiți acum.

Noi, ca fii ai lui Dumnezeu, trebuie să ducem o viață vrednică de Evanghelie. Dacă un creștin merge pe stradă, putând să arate în urma lui că este un creștin, atunci și Dumnezeu se va descoperi prin el. Fiți un creștin cu renume bun, căci noi suntem străini aici. Acesta nu este căminul nostru. Țara noastră este acolo sus, noi suntem fiii și fiicele Împăratului. Să ducem o viață care face laudă numelui de creștin. Dacă nu puteți duce așa o viață, atunci opriți-vă să vă mai numiți creștini, căci voi aduceți numai ocară în felul acesta Numelui.

Eu vă mulțumesc tuturor care ați fost în seara aceasta aici. Eu nădăjduiesc ca nici unul să nu fie pierdut în ziua aceea. Dumnezeu să mă ajute ca să fiu în stare să mă lupt, în tot timpul pentru Adevăr. Eu nu vreau să rănesc, dar nici nu vreau să fac compromis. Dacă aș vrea, atunci nu aș fi cu adevărat în Hristos. Eu pe copiii mei trebuie să-i corectez, căci îi iubesc ca un tată adevărat. Oricine are dragoste, va primi corectarea. Dacă ceva nu este în ordine, Dumnezeu are dreptul să ne corecteze, căci El ne iubește.

Dumnezeu să ne dea binecuvântarea care a trimis-o în timpul acesta de pe urmă. Acum vrem să plecăm capetele noastre pentru rugăciune:

Doamne, fă ca oamenii care pronunță Numele Tău în seara aceasta, să se depărteze de păcat și de necredință. Fă, Doamne, ca ceea ce am vorbit oamenilor în seara aceasta să fie bine înțeles de ei, căci eu am făcut aceasta numai din dragoste. Ei vor muri într-o zi și trebuie să se întâlnească odată cu Tine, după ce ei au auzit Adevărul. Timpul în care trăim este avansat, soarele este gata să apună și în curând se va năpusti

întunericul. Venirea Domnului și luarea Bisericii este aproape. Binecuvântează pe toți care se află aici și pe cei care vor asculta aceste benzi în lumea întreagă. Binecuvântează pe frații lucrători care sunt astăzi aici. Te rog fii cu ei, căci ei se luptă pentru lumina Evangheliei, în diferite părți ale țării. Doamne, vindecă pe bolnavii care suferă. Fii cu noi Doamne; Te rog aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Să cântăm împreună: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc.“ Dacă Îl iubiți cu adevărat pe El, veți ține Cuvântul Său. Spuneți acum în inima voastră: „Doamne, eu sunt gata ca să țin Cuvântul Tău, vreau să strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.“ Nu este aceasta minunat?

Eu mă rog pentru voi toți. Ce mi-ar folosi mie să vă spun aceste lucruri, dacă nu sunt convins în inima mea că aceasta vă va ajuta? Aceasta este dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare din voi.

AMIN!